Megszégyenülve

(Ashamed)

1965. július 11. Jeffersonville, IN

1 Köszönöm Neville testvér. Jó reggelt, barátaim. Jó itt lenni ma reggel. És én gondolom, tettem egy… Én betolakodtam Neville testvér idejébe. Ott ül hátul, összeszedve az ő szövegét; és én besétáltam, ő elkezdte összecsukni a szövegét és azt mondta, „Nos…”

2 Az évekkel ezelőttről emlékeztet engem. Volt egy színes testvér itt lent, a neve Smith testvér volt, és Cross testvérnő. Ők nagyon jó barátaim voltak. És amikor bementem az épületbe este, az öregembernek… fehér bajusza volt. Nem tudom, hogy valaki emlékszik-e rá, vagy sem. És ő ott volt az emelvényen, tudjátok. És mindegyikük énekelt, „Ez egy országút a Mennybe.” És Smith testvér csak ült így, tudjátok. És én bementem a hátsó ajtón.

3 Volt ott egy kislány, igazi fekete kislány, a sarokban szokott ülni. Kezdett tapsolni azt mondva, „Emeld fel Őt,” ezt az éneket, ismeritek. Ők a saját dallamukat adták hozzá, tudjátok. És akkor a másik sarokban valaki más azt mondja, gyere be újra (gyerünk újra), „Emeld fel Őt.” Nos, ezt énekelték, amikor beléptem az ajtón. Én csak szeretem azt az embercsoportot.

4 És így az öreg Smith testvér ült ott hátul egy kicsit, tudjátok, és ő egy csöndes fajta ember volt. Azt mondja, „Gyere be presbiter, pihentesd a kalapod.” Nem, „pihentesd magad,” „pihentesd a kalapod,” akasztd azt fel, látjátok. „Gyere be öreg, pihentesd a kalapod.” Felállt ott, és elmondhatom, ahogy elkezdte, én ott voltam, látjátok.

5 Ő azt mondja, „Nos,” mondja, „gyerekek, tudjátok,” mondta, „Én csak ültem itt és azon tűnődtem, ’Uram, mit fogsz nekem adni, hogy mondjak?’” Azt mondta, „Ő bólogatott az Ő fejével rám, ’Én nem fogok adni neked semmit, hogy mondd.’” Azt mondta, „Láttam Branham lekészt bejönni ott hátul, és azt mondtam, most, ’Uram, csak kezdek emlékezni…’” Nos, én egyenesen abban voltam!

6 George Wright testvér, hogy vagy testvér? [Wright testvér azt mondja, „Ó, jól. Igazán.”-Szerk.] Légy áldva Wright testvér! Biztosan. [„Illés testvér ott van hátul.”] Ó, igaz ez? Illés Perry testvér, ő azt mondta itt van hátul. Hol vagy Illés testvér? Nem láttam őt hosszú ideje… Nos, Istenem! Most nekünk kell, hogy legyen egy igazi összejövetelünk itt! Illés Perry, George Wright, és néhányan azokból a régi időkből, akik itt voltak, amikor neked szinte tartani kellett a redőnyöket a helyén, a kezünkkel, a szél fújta. Jó látni

titeket! A mama, Wright testvérnő veled van? Wright testvérnő itt van? Ő ott van hátul, szintén. Igen, uram. Nos, milyen jó! Perry testvérnő, látom mindazokat most. Nos, ez igazán jó. Jó bent lenni. Jó ülni ezeken a helyeken. Jó együtt lenni.

7 Én olyan erősen terveztem visszajönni; megterhelve a szívemben. Éppen most tértem vissza Afrikából, amint mindannyian tudjátok. És amikor odaértem, egy korlátolt vízumom volt, és nem engedtek engem, nem engedtek prédikálni, mert az túl sok embert gyűjt össze. Ott várnak egy felkelésre bármikor, és ők nem engedték meg, hogy prédikáljak, mert az túl sok embert gyűjtene össze. Csak egy féle módon lehetne, ha van valamely szervezet, ami képviselve van a kormánynál, a kormányban, hogy meghívjon engem, akkor az automatikusan megengedte volna az államnak, hogy küldjön ki egy katonai védelmet. Látjátok, ők csak… Ott éppen egy felkelés lesz, és minden megvan rá. Ez csak pontosan készenlétben van, látjátok. Az a kormányzati ember mondta, „Legutóbb, amikor itt volt, körülbelül negyedmillió ember volt együtt.” És azt mondta, „Akkor, látjátok, az lenne egy jó dolog, amit a kommunisták várnak, egy felkelésre.” Így nem prédikálhattam.

8 Azok az emberek ott álltak, kezeikkel integettek és sírtak, „Emlékezz meg anyámról! Emlékezz meg, a testvérem meghalt! Az én…” Ott, és egy akadály mögött, tudjátok, drót rács, és csak nagyon rosszul érezted magad. És én visszajöttem haza.

9 És azt gondoltam, „Nos…” A fiam, József, elmaradt, egy kicsit hanyag volt az olvasásban. És ő volt… Ő átment rendben, de neki át kellett venni azt; az olvasása nem volt elég jó. Így azt gondoltam, „Nos, nekünk otthon kell maradni egy kis időre.” És azt mondtam, „Ha otthon maradunk, az el fogja rontani a gyerekek szünidőét.” Látjátok, csak elhalasztottuk azt, és átvittük őt augusztus másik részére, és hagytuk… és visszajöttünk ide egy néhány, három hétre.

10 Azt mondtam, „Azt hiszem, amig ott vagyunk, csak veszem, és fogok tartani egy összejövetelt. Kibéreljük az iskola előadótermét fent itt, és egy összejövetelt tartunk huszonnyolcadikától elsejéig egy összejövetelt az iskolai előadóteremben. A hét utolsó Pohár kiöntésének témájáról akartam prédikálni.” És így hívtuk előtte őket, és volt egy kis csalódásunk. Nem engedik, hogy használjuk ezeket az iskolákat többé, túl sok ember zsúfolódott össze abban. Nem tudjuk azt sehol megtartani. És akkor elhatároztam, amíg itt voltam, ahelyett…

11 Nem tehetjük az összes embert, ha hirdetnénk… Ez most soha nem volt kihirdetve. Így ha mi az összes embert tesszük, próbáljuk azokat betenni ide a gyülekezeti házba, nem tehetjük meg. Látjátok, az csak… öt nap itt borzasztó lenne.

12 Szóval, amikor ott ültünk és beszélgettünk Neville testvérrel és Woods testvérrel és azokkal, elhatároztuk, hogy ezt tesszük. Ha nem tudjuk, ahelyett, hogy lenne nekünk öt szolgálat; ami lenne huszonnyolc, huszonkilenc, harminc, harmincegy, és elsején. Nos, én

úgy érzem, ha elkezdjük a következő vasárnap, lehet két szolgálat, vasárnap reggel és vasárnap este, ez tizennyolcadikán. És aztán huszonötödikén, vasárnap reggel és vasárnap este. Ez négy szolgálat. Aztán augusztus elsején, vasárnap reggel és vasárnap este. Az lenne nekünk hat szolgálat, és akkor az nem tenné olyan összezsúfolásba az embereket, hogy bejussanak. És azt gondolom.

13 Nem gondoljátok, hogy jobb lenne, mint az, hogy mindenkit csak összezsúfolni, és összezúzni együtt, és minden? Akkor csak azokra a kétszolgálatokra, beérhetjük azzal, de mindenki együttműködve. Mert öt este, sorozatban, az nehéz volna.

14 És össze akarok jönni a kurátorokkal (gondnokokkal) és a vénekkel it, amig itt vagyok.

15 Ez válik ilyenné mindenütt. Mi ezekben az utolsó napokban élünk, ahol az Evangéliumnak nincs meg a helység, ahogy lenni kellene. Nincsenek meg a jogai, ahogy kellene. Az mind össze van hálózva a politikában és dolgokban, éppen, mint egy egyesülés (unió). És ez az, ami végül eljön, mert a fenevad jelének az egyesülés által kell jönni, mi tudjuk. Így mi… Mert az egy kiközösítés, „senki sem vehet vagy adhat el, kivéve az, akin a fenevad bélyege van.”

16 És most meg akarom tudni a véneken keresztül. Én vezetést érzek. Soha nem volt a szívemben ilyen éhség (vágyakozás) Isten felé, egész életemben, mint ami most van, látjátok. Mert… És én akarok magamnak egy saját sátrat, amint az Úr adott nekem egy látomást, és hiszem, hogy az ideje most éppen kéznél van (itt van). És akarom látni, amíg itt vagyok, miért nem lehet meg a sátor.

17 És amikor mi megyünk, mint ahogy jöttünk ide Jeffersonvillébe, ahelyett, hogy csak egy vagy két nap, vagy három, vagy négy nap, mi kimehetnénk ide, és felállítanánk ezt a sátrat, és lehet két vagy három hét, látjátok, és senki sem mondhat semmit arról. Vagy akár vehetünk egy labdaparkot, vagy ha nem engedik meg nekünk, van itt egy farmer, ő meg fogja engedni nekünk a farmon. Mi ki fogjuk bérelni a farmot, és felállítjuk (a sátrat). Az egyetlen dolog, amit csak tennünk kell ott, lenne csinálva a mi melléképületeink, és így tovább, és az illemhelyek. És azt könnyen meg lehet csinálni. És akkor elkezdjük a mi szolgálatainkat, mert az egy látomás szerint van az Úrtól, és annak úgy kell meglenni.

18 És tegnap bejöttem, és találkoztam, tudjátok, ezzel, azzal. És mentem fel az utcán, és egy jó barátom ment ott, azt mondta, „Hello, Billy.” Ránéztem, hófehér haja, nagy pocak. És a fiú velem egykorú. Mi együtt szaladgáltunk, jóképű fiatalember, amikor gyerek voltam. Az csinált bennem egyfajta furcsa érzést.

A kisfiam, József azt mondta, „Miért vagy szomorú, apu?”

19 „Ó,” mondtam, „nem tudom megmagyarázni ezt neked, József. Látod, nem tudom elmondani.”

20 És ránézek Illés Perryre, ott ül hátul, és Perryné-re; úgy tűnik, mintha tegnap ők voltak egy kis feketehajú pár ott, a szomszédban laktak, amikor nekünk volt az öreg csónak, Wahoo, és le a folyóra, és halásztunk éjszaka. Látjátok, mindketten ősz hajjal, tudjátok, az mond egy dolgot, ez egy kis sziréna, ami jelez, „Neked nincs sok időd hátra.” Látjátok?

21 Így én akarom minden napját az én életemnek Őrá fordítani. Ami nekem még van hátra, ami időm még van, én akarom valahol eltölteni, tenni valamit, ha nem többet, kiállni egy utcasarokra és tanúságot tenni Isten dicsőségére és tiszteletére. És én itt vagyok erre a célra.

22 És van egy kis titkos helyem itt fent Green’s Mill-ben, Indiana-ban. Ez nem egy város, most ez egy vadon. És néhány ember átvette azt, és még azt sem engedik, hogy oda tedd a lábad. De van ott egy barlang, hogy soha nem fog megtalálni engem, amikor abban vagyok. Én éjjel megyek, és ő soha nem fogja tudni, mikor megyek be, vagy jövök ki. És ő nem tudja, hol van a barlang, és nem juthat hozzá, bárhol is van. És át akarok menni és beszélni az Úrral egy kicsit, úgy érzem, hogy az szükséges.

23 A feleségem akart jönni, akart visszajönni, és körbe látogatni, és Rebeka és Sára, és ők, a barátaikkal. És mi itt vagyunk most a következő három hétre, és ha az Úr akarja.

24 És gondolom, ahelyett, hogy megpróbálnánk összezsúfolni az embereket mind, azokra az összejövetelekre itt a gyülekezeti házba… Persze, ez a miénk, az Úré, és nekünk adta. És ez légkondicionált. Szeretnék egy vasárnap reggeli és egy vasárnap esti szolgálatot. Hogy az emberek visszatérjenek a helyükre, majd várakozzanak a következő hétig.

25 Nem gondolom, hogy tudnék és hivatalosan igazolni azoknak az utolsó Poharaknak a kiöntését, mert nagyon, nagyon nagy Üzenet van abban. De imádkozhatok a betegekért, és tehetek olyan dolgokat… Vannak Üzeneteim is, ahogy az Úr fogja adni azokat nekem, a gyülekezetnek. A hét közben majd kimegyek itt a vadonba valahová, és tanulmányozok, visszajövök vasárnap reggel, a vasárnap reggeli szolgálatra, mint ez, és egy vasárnap esti szolgálatra. A mi legkedvesebb kis pásztorunk, Neville testvér, megkérdeztem tőle, hogy elégedett lenne-e vele. Hogy minden szolgálatot elvenni tőle, de ő nagy örömmel átadta azt. Én csak…

26 Capps testvér, azt hiszem, ő is megkapta a kóborlási lázat, látom, hogy elment, és Humes testvér. És az Úrnak itt volt egy Mann testvér, hogy rögtön átvegye a helyét. Tudjátok, nem csodálatos, ahogy Isten csinál dolgokat? Ő mindig, minden időben csak pontosan. Én feljöttem, és hallom valaki prédikál. Azt mondtam, „Ez nem… én hiszem…”

27 Capps testvér Tucsonba jött, és gondolom, az igazán gyorsan elijesztette őt, az körülbelül száztíz fok volt (43 Celsius). Ő nem akart semmit tenni azzal, így elment, ő és Humes testvér, és felmentek Phoenixbe. Persze ott fent az száztizenöt-tizenhat-

tizennyolc volt (46-48 C). Az még rosszabb volt, így azt hiszem elmentek Texasba azután; ő próbált találni egy helyet.

28 De mondom nektek, ti nem akarjátok Arizónát ebben az évszakban. Az egyik nap száznegyven volt (60 C), múlt pénteken, száznegyven fok volt Parkerben. És itt él Craig testvér a gyülekezetből. És feltörhetsz egy tojást, és az megsül, mielőtt eléri a talajt. [Branham testvér nevet-Szerk.] Ha köpsz, a nedvesség eltűnik, az csak… Ott nincs semmi nedvesség (páratartalom), az valóban egy sütő kemence ebben az évszakban. De novembertől, december és január az csodálatos. De amikor jön március körül, és április, jobb, ha elmész onnan, ha nem akarsz megfulladni.

29 És így történt, Capps testvér és azok pontosan abban az időben jöttek, és azt hiszem az elzavarta őket. Így talán az Úr tette azt egy célért. Én hiszem ezt, hogy Isten irányítja az igaznak lépéseit. Néha az keménynek (nehéznek) tűnik.

30 Mint az egyik nap ezen az Afrikai utazáson, annyira biztos voltam, hogy Isten akaratában megyek. Mert egy évvel ezelőtt lent voltam délen, egy összejövetel sorozatot tartva, és ők, én gondoltam…

31 Attól a szervezettől jött, azt mondták, „Jöhetsz a Keresztén Üzletembereken keresztül, de nekünk semmi közünk ehhez.”

32 Nos, én nem akarok nézeteltérést azokkal az emberekkel vagy összeütközést, tudjátok. Azt akarom, hogy jól érezzék magukat egymással. Így csak azt mondtam, „Nos…” Írtam nekik egy levelet, azt mondtam, „Emlékeztek, én próbáltam bejutni Afrikába évek óta újból, úgy érzem, hogy az én szolgálatom nincs befejezve Afrikában. Nekem nincs…”

33 Miért kellene nekem menni Afrikába, amikor van nekem itt hat-hétszáz város az Egyesült Államokban, meghívás, látjátok, csak pontosan itt, Kanadán és Mexikón kívül, vagy bármelyik hely ezekből? Miért akarok én oda menni? De ez valami, a szívemben, ami húz engem Afrikába. Ott azok az emberek, van ott valami azok körül, amit én szeretek, és én csak akarok menni a színes emberek miatt. És vannak ott némelyek, egy rakás azokból a vezetőkből, ők nem érzik, hogy nekem ezt kellene tennem. Én akarok menni az én színes barátaimhoz. Ez ahová az Úr hívott. És most ők szükségben vannak. Soknak, azoknak az embereknek, azoknak a fehér embereknek, lehetnek orvosok és minden. De azok a szegény bennszülöttek, élnek ott kint, és félig rothadnak. Úgy érzem, ők azok, akik úgy látszik, mintha elfogadnák Azt. Ők azok. Van ott valami a körül.

34 Amikor eljutsz egy pontra, olyan okos vagy, hogy mindent tudsz, akkor Isten nem tehet veled semmit. De ha eljutsz egy helyre, amikor hajlandó vagy figyelni és tanulni, akkor van Isten ideje, jöhet és beszélhet veled.

35 És így írtam nekik vissza egy levelet, és elmondtam nekik. És azt mondtam, „Emlékezzetek az Ítélet Napjánál, azok a csontos kezek hadd nyúljanak ki a füstből, ítéljenek el titeket! Az ő vérük rajtatok legyen, ne énrajtam, mert én próbáltam, körülbelül tíz éven át visszamenni.”

36 Akkor, amikor elküldtem a levelet és jöttem vissza, Valami azt mondta nekem, „Látogasd meg Sidney Jacksont, vegyél egy vadász kirándulást.” És ugyanakkor az Úr beszélt Sidney Jackson-nal, azt mondta, „Sárga sörényű oroszlán, Branham testvér kemping; Durban, nagy összejövetel.”

37 Nos, ő itt volt, és beszélt veletek itt. Útközben megkereszteltük… Ő határozottan ellenezte ezt a keresztséget, a Jézus Krisztus Nevében. És a felesége rosszabb volt, mint ő, ő csak elmenne onnan. Ti lehet… Mondom nektek, én soha nem láttam még jobban buzgó népet. Körülbelül százötven prédikátor van odaát, akik megkeresztelkedtek Jézus Krisztus Nevében, és ők csak égetik az országot. Az Üzenet csak végigsöpör Afrikán, mindenütt, pilóták és nagy emberek jönnek, hogy megkeresztelkedjenek Jézus Krisztus Nevében.

38 És így, amikor elindultam átmenni, mondom nektek, soha nem volt annyi bajom az életemben, hogy próbáltam odaérni. És akkor az utolsó pillanatban, a legutolsó pillanatban az induláskor, beírták ide keresztbe a vízumomba, „Nem vehet részt semmiféle vallásos szolgálatban; csak vadászni jöhet.” Nos, akkor az durva volt.

39 De azt mondtam, „Nem érdekel, mit csinál az ördög, én nem bizonyíthatom, amit Jackson testvér mondott a sárga sörényű oroszlánról, és ezt, azt, vagy amazt. Nem tanúsíthatom azt. De tudom, hogy Isten azt mondta nekem, hogy ’látogassam meg Sidney Jacksont és menjek vadászni.’” És én azt mondtam, „megyek.” És valaha… És az volt nekem az egyik legnagyobb utazásom.

40 Megtudtam, hogy mi volt a baj. Most úgy gondolom, hogy októberben, ha az Úr akarja, visszamehetek, és lehet egy összejövetel és minden, teljes együttműködés, és minden más, látjátok, most Afrikában. A végére jártam és kiderült, mi volt az, mi okozta. Írtam itt, ez az egyik ezt mondja, és valami, van valami mondanivalója, és ez az egyik ott. A legjobb dolog, hogy magad mész el, hogy megtudd. És tudom, hol volt a baj, és mi volt az oka annak; az volt, mert olyan sok ember gyülekezik össze, a kormány nem engedte meg nekem.

41 Most ha a Keresztény Üzletemberek vagy bármely szervezet, amely behoz minket, akkor a kormány automatikusan… mert a szervezet képviselve van a kormánynál, és a kormány küld katonai védelmet. Ha lenne huszonöt ember egy felekezetből, és huszonöt egy másikból, még mindig nem fogadják el. Ez a szervezet vezetője kell legyen. És a Keresztény Üzletemberek nem egy felekezeti (szektariánus) szervezet, képvisel minden gyülekezetet. Doktor Simon a vezetőjük ott, egy nagyon kitűnő ember, én találkoztam

vele és beszéltem vele. És ők részt vesznek az összejöveteleken, és az összes többi gyülekezetek összejönnek abban. Látjátok? És én hiszem, hogy nekünk lesz a legnagyobb összejövetelünk, ami volt Afrikában.

42 De a lényeg ez volt, amikor tudod, hogy próbálod tenni, ami helyes. Az első dolog az, ha érzel vezetést bármit tenni, akkor ellenőrizd azt az Igével, és nézd meg, hogy helyes-e az Igével, és akkor ne engedd, hogy bármi megállítson téged. Nem érdekel, hogy az ördög hány kereket dob az utunkba, csak menj egyenesen át azoknak a tetején.

43 Mondtam a feleségemnek és Wood testvérnek, amikor ide jöttem, és néhány barátomnak, akikkel találkoztam tegnap. Itt volt körülbelül öt év, amikor alig tudtam, hogy mit csináljak. Ez idegesítő volt… Látjátok, az ébredés maga, a gyülekezetek között meghalt. Ezt mindenki tudja. Ti érzitek ezt ebben a gyülekezeti házban. Érzitek mindenhol. Ott van egy erős ütés, halott érzés. Pontosan ott valami nincs rendben. Ez azért van, mert az ébredés lelkesedése eltűnt az emberekből. Menjél be a gyülekezetekbe, látni fogod őket ott ülni. És a pásztor botorkál körbe egy üzenetért és valami további. És az első dolog, tudjátok, ő elfordítja valami féle partira (összejövetelre), ami nekik van, vagy valami. Az úgy tűnik, hogy egy halott ütés van mindenütt.

44 Billy Graham észrevette azt; Oral Roberts. Mr. Allennek volt valami baja, mint tudjátok. Oral Roberts megkapta az ötvenmillió dolláros épületeket, és így tovább, ott. Van egy iskolája. És nos, most senki sincs a mezőn.

45 Én elmentem innen egy látomás által, hogy Tucsonba menjek, hogy meglássam, mit akar az Úr, hogy tegyek. És találkozott velem ott fent, amint megmondta itt nektek, hogy azt tenné, és hét Angyal formájában, és azt mondta, hogy térjek vissza, és a Hét Pecsét meg lesz nyitva. Ez csak pontosan, ami történt.

46 Ő azt mondta, egyik nap Wood testvérrel, amikor ő kijött oda, mi ugyanarra a helyre mentünk, és földobtam egy követ, az leesett, Ő azt mondta, „Egy nap és egy éjszakán belül, te…” Valami, én csak elfelejtettem a szavakat. „Látni fogod az Isten dicsőségét.”

47 És másnap egy forgószél jött le az égből, és mi tudjuk a történetet, hogy mi történt. Amikor felment, megkérdezték, hogy mi volt az. Azt mondtam, „Az mondott három szót, három nagy robbanásban.” Az emberek csak a robbanást hallották. Én értettem, amit Az mondott. És azt mondta, ’”Ítélet sújtja a nyugati partot!’” Két nappal azután Alaszka majdnem elsüllyedt. Az dübörgött körbe, földrengések, minden. Csak nézzetek azokra, minden nap csak földrengések rázzák mindenütt.

48 Az utolsó összejövetelem, az utolsó összejövetel, ami volt. Ez lesz az első Üzenetem, valójában, amit prédikálok azóta. Los Angelesben, a Biltmore előadóteremben prédikáltam, és beszéltem egy férfiről, aki választ magának egy feleséget. Valószínűleg megkaptátok a szalagot arról. Azt mondtam, „Az visszatükrözi az ő jellemét és az ő ambícióját (törekvését).” Ez, amikor egy férfi elvesz egy nőt, ő elvesz egy fiatal lányt, és az

lesz az ő felesége; ő vesz, tudjátok, egy modern lányt, aki egy közönséges Ricketta, az csak megmutatja, hogy mi ő… Ha ő feleségül vesz egy szépségkirálynőt, vagy egy szex-királynőt, bármi is legyen, az megmutatja valóban, mi van a férfiben. De egy Keresztény, jellemet keres egy nőben, mert ő egy jövőbeli otthont tervez azzal a nővel. Ő tervezi, hogy kap egy háziasszonyt. És azt mondtam, „Akkor Krisztus, az Ő Igéje szerint itt, megmondja nekünk, milyen lesz a mi jövőbeli Otthonunk. Milyen fajta egy feleséget fog Ő választani akkor, egy felekezeti prostituáltat? Soha! Ő fog választani egy asszonyt, aki jellemezve van az Ő Igéje által, és az lesz a Menyasszony."

49 És miközben ott voltam, Valami megütött engem, és semmiről nem tudtam körülbelül harminc percig. Volt ott egy prófécia, ami kiment. Az első dolog, amire emlékszem, Moseley testvér és Billy, én kint voltam az utcán sétálva. És Az azt mondta, „Te Kapernaum, mely nevezi magát az Angyalok Nevével," ez Los Angeles, az angyalok városa, látjátok, az angyalok, „amely az égig felmagasztaltattál, le fogsz süllyedni a pokolba. Mert ha a hatalmas munkák Sodomában történtek volna, amik benned történtek, az még ezen a napon is állna." És ez mind öntudatlanul volt nekem. Látjátok?

50 És hogyan pontosan a figyelmeztetésen keresztül, Krisztus, felmagasztalva Őt, és elmondva a gyülekezetnek. Én azt mondtam, „Ti asszonyok, nem számít, hogyan én próbálok jönni hozzátok, vagy prédikálok ezek a dolgok ellen; és ti férfiak, prédikátorok; állandóan ellene vagytok, minden időben, csak teszitek ugyanazt. Ti átsétáltok Azon, mintha az Isten Igéje semmi sem volna."

51 És amikor megértettem ezt, mentem, azt mondtam, „Van egy Szentírás arról valahol." És mentem és azt találtam, hogy Jézus volt, megdorgálta Kapernaumot a tengerparnál. Aznap este megnéztem a Szentírást. Hazajöttem, vettem a történelmi könyvet; és Sodoma és Gomora egykor egy virágzó város volt, egy pogány székhelyei a világnak. És tudjátok, az a város, egy földrengés által, elsüllyedt a Holt-tengerbe. És Jézus állt, és azt mondta, „Kapernaum, ha Sodomában lettek volna a munkák, amik benned voltak elvégezve, az állna a mai napon. De most neked le kell szállnod a pokolba!" És körülbelül két-háromszáz évvel az Ő próféciája után, mindazok a tengerparti városok, mindegyikük még mindig áll, de Kapernaum a tenger fenekén fekszik. Egy földrengés elsüllyesztette a tengerbe.

52 És akkor prófétálva lett, „Los Angeles a tenger fenekén lesz." És hazajöttem, és elmentem Afrikába. És amíg Afrikában voltam, nekik volt egy földrengés. És a tudósok… Láttátok, volt egy adás, hogy valami nagy szép házak összeomlottak Los Angelesben, és egy motel, és így tovább. És most ott van egy…

53 A földrengés óta két-vagy három hüvelykes (5-7,5 cm) repedés keletkezett a földön, Alaszkánál kezdődik, megy át körbe az Aleut-szigeteken, kimegy körülbelül százötven-kétszáz mérföldre (240-320 Km) a tengerbe, visszajön San Diegonál; bele véve Kaliforniát,

vagy Los Angelest, és újra kijön pontosan Kalifornia északi része alatt egy kis helyen, San Jose-nak hívják, pontosan ott alatta.

54 És ez a tudós beszélt egy interjúban. Mi néztük a televízióban. És azt mondta, „Ez alatt csak egy habos láva van.” És ő ezt mondta, „Ez az egy darab le fog törni,” és azt mondta, „ez lesz.” És ez inter-…

55 Az ember, a tudós, megkérdezte ezt a vezető tudóst, mondta neki, „Nos, az mind lesüllyedhet?”

Ő azt felelte, „Lesüllyedhet? Annak le kell!”

56 Azt mondta, „Nos, persze, valószínűleg sok-sok év múlva lesz.”

57 Ő azt válaszolta, „Ez lehet öt perc múlva, vagy lehet öt év múlva.” Ő csak szerencsés öt évvel.

58 De amint biztos, hogy én ott álltam az inspiráció alatt, elítélve a nyugati partot, és aztán egyenesen követte azt itt fent Los Angeles elsüllyesztésével, ő halott! Ez igaz. Az meg fog történni. Mikor? Én nem tudom.

59 De, ó, mi történt? Tudjátok, nekünk most csak hat kontinensünk van. Hét volt nekünk, az egyik elsüllyedt, ami volt Afrika és az Egyesül Államok között. Ó, ez történelem, ti tudtok róla. Most, ha az lemegy, akkor akarom, hogy figyeljetek, amikor…

60 Ez egy prédikáció volt, amit prédikáltam, amikor azt hiszem Illés Perry testvér lehetett itt a diakónus a gyülekezetben, abban az időben, minden, amit tudok. De azt mondta, „Eljön az idő…” Én nem is tudtam addig, amíg Simpson-né elhozta nekem a prédikációt az egyik nap. És be volt írva egy kis könyvben, hogy a sivatag, hogy… „Az óceán át fog szivárogni az ő útján a sivatagba.” Ez harminc évvel ezelőtt volt.

61 És természetesen a Salton-tenger körülbelül hatvan méterrel a tengerszint alatt van, és ha ez a nagy háborgás, amint a föld elnyelődik, olyan több száz négyzetmérföldben, száz és száz négyzetmérföldek süllyednek a földbe, az fog vetni egy szökőárat egészen Arizonába. Biztos, ez lenne.

62 Ó, mi a végső időben vagyunk, dicsőséges óra, az Úr Jézus megjelenése! Ő mondta, „Lesznek földrengések különböző helyeken, zavaros idő, aggodalom a nemzetek között, az emberek szíve kihagy a félelemben.” Azt mondta, „Amikor ezek a dolgok kezdenek megtörténni, emeljétek fel a ti fejeteket, a ti megváltásotok közel van.” Ó, én (Istenem)!

Nemzetek széttörnek, Izrael felébred,

A jelek, amit a próféták megjövendöltek;

A pogányok napjai meg vannak számlálva, borzalmakkal terhelt;

Térjetek vissza, ó szétszórtak, a sajátotokhoz. (Mindenképpen tegyétek meg!)

A megváltás napja közel van,

Az emberek szíve kihagy a félelem miatt;

Legyetek megtelve Isten Szellemével, lámpásaitok tiszta és rendezett legyen,

Nézzetek fel, a ti megváltásotok közel van! (Ez igaz.)

Hamis próféták hazudnak, Isten Igazságát tagadják,

Hogy Jézus a Krisztus a mi Istenünk.

63 Láttátok azt a képet a minap, hogyan fordította Ő az a képet oldalra ott? És az maguknak azoknak a hét Angyaloknak a képe fel van emelve, fordítva jobb oldalra, és ott van az Úr Jézusnak arca, néz le a földre újból.

64 Emlékeztek, amikor prédikáltam a *Hét Gyülekezeti Korszakot*, nem tudtam megérteni, miért áll ott Jézus egy „fehérséggel" az Ő feje körül. Ő egy fiatalember volt. Visszamentem a Bibliába, az azt mondta, „Ő jött az Ősi Napokban, Akinek a haja hófehér volt, mint a gyapjú." Jézus csak harminchárom és fél éves volt az Ő keresztre feszítésénél.

65 Felhívtam Jack Moore testvért, egy teológust. Ő azt mondta, „Ó, Branham testvér, ez Jézus az Ő megdicsőült állapotában." Azt mondta, „Az Ő halála, eltemetése, és feltámadása után, Ő erre változott." Ez jónak hangzott egy teológusnak, de az nem ment jól, az nem ütötte meg azt a valamit.

66 Felmentem oda, és elkezdtem az első gyülekezeti korszakot, ott a Szentszellem kijelentette azt. Most megkapjátok pontosa a *Gyülekezeti Korszakokban*. Azt hiszem a könyvek hamarosan ki fognak menni, a teljes részletekkel annak. És az megmutatta, hogy Jézus Bíró volt. Van egy fehér paróka, amit ők viseltek, feltettek egy parókát és viselték, mint egy bíró, Angliában még mindig ezt teszik, amikor a legfelsőbb hatóság van. És az oldalra fordítva ebben a képben, ott van Ő, az Ő fekete haja, láthatjátok az Ő szakállat oldalt, és a fehér parókát azon. Ő a végső hatalom, Ő a Legfelsőbb Tekintély. Még Isten is így mondta, Ő Maga, „Ez az Én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok."

67 Ott van Ő azokkal az Angyalokkal, az Üzenet, amelyik volt azoknak a hét pecséteknek a feltörése, ami kijelentette a *kígyó magját*, és mindezeket a dolgokat itt. Az mutatja, hogy az az Ő tökéletes takarója, ez az Ő Legfelsőbb Tekintélye. Ő a Legfelsőbb, és Ő parókás, vagy befedett. A Biblia azt mondja, hogy Ő megváltoztatta az Ő arcát, vagy Ő megváltoztatta Magát, *en morphe.* A szó a Görög szóból származik, *en morphe,* ami azt jelenti, hogy egy Görög színész, aki sok részt játszik; ma ő egy dolog, a következő alakításban valami más. Ő volt Isten, az Atya, az egyik alakításban; Isten, egy Fiú, egy másik alakításban; és aztán Isten, a Szentszellem, ebben az alakításban. Látjátok? Ott van Ő, az Ő Igéje még mindig a Legfelsőbb. Mi az utolsó napokban élünk.

68 Visszajöttem Afrikából a napokban, fáradtan. Látjátok, ott most pont éjszaka van, és neked meg kell fordulnod. És amikorra megfordultam, vissza kellett jönni újból. Nekünk volt egy csodálatos utunk, vadászati utunk, az egyik legjobb, ami valaha volt az én életemben. Aztán Billynek van néhány képe, talán, ha lesz ideje, ő megmutatja valahol, és megmutatja az utazást.

69 Volt egy álmom. Mindig álmodom, hogy valahogy ott vagyok régen a Közszervíz vállalatnál. Így azt gondoltam, én értékelt vagyok a munkában, az voltam látszólagosan… Ők engedtek engem a saját utamra, és azt gondoltam, én inkább… Ahelyett, hogy kimennék járni a vonalat, vagy beszedném a számlákat, vagy valami, amit kellett volna tennem, csak azt mondtam, „Nos, én vagyok a saját főnököm," én csak mentem fürdeni. És lementem oda és levettem az én… ezeket a ruhákat, és felvettem a fürdőruhámat. Én egyedül voltam. És azt gondoltam, „Mondd, ez nem helyes, a vállalat… Ez nappali idő, a vállalat fizet nekem ebben az időben." Gondoltam, „Ez furcsa." És aztán azt gondoltam, „Nos, a beszedett pénz az útvonalon…" A járőrözési és az útvonal (pénz) összekeveredtek, és azt mondtam, „Nos, a pénz, amit beszedtem, valamit csináltam azzal, amíg itt hancúroztam; elvesztettem az összes jegyeket, és itt van az ő pénzük és az én pénzem összekeverve. Most honnan fogom tudni, ki fizette ki a számláját?" Azt gondoltam, „Csak azért, mert nem voltam figyelmes valamennyi kifizetéssel!" Azt gondoltam, „Ez nem helyes. Csak egy dolgot kell tennem, az, hogy visszamegyek a felügyelőmhöz és elmondom neki." Ez Don Willis volt, azt mondtam, „Don, elvesztettem azokat a jegyeket. Most itt van az összes pénz, ami nekem van, és itt van az ő pénzük, együtt. Hagyd itt a pénztárnál. És az emberek, amikor bejönnek, nekik lesz egy nyugtájuk, hogy én beszedtem az ő számlájukat."

70 Valószínűleg ülnek itt emberek, akitől én… tudom, hogy van. Hogy beszedtem azoktól azokban a napokban, és lennék… és adtam egy nyugtát. Tudjátok, csak tíz százalék volt, ha hagytad a számlát idején túl. És talán másfél dollárra számítottak tizenöt centet. Sokan azokból az emberekből éltek… Mi csak szerettünk összejönni és beszélgetni, és ők csak hagyták a számlájukat elmenni (elmaradni), és jöttem beszélgetni velük egy kicsit. Adtak tizenöt centet, tudjátok, csak ülj le és beszélgessünk egy kicsit, és beszedni az ő számlájukat. Így az tartozás lett, és csak olyan sok számla lett, én nem tudtam beszedni azokat.

71 Nos, azt gondoltam, az az egyetlen mód, hogy meg tudjam tenni. És felébredtem.

72 A hely, ahol mi élünk, Larson testvérnőnél. Nem gondolom, hogy ő itt van. Nagyon kedves volt hozzánk; és ő nem szereti, hogy én ezt mondom. De ő egy nagyon remek hölgy, és mi az ő szobáiban élünk. Két apartmanja van, kis apartmanok együtt, mi kibéreltük mindkettőt. És a feleségem és én itt alszunk az egyik apartmanba, ahol én fogadom az embereket, amikor tudom, és ott van néhány kis iker ágy abban.

73 Felébredtem. Ő (feleség) még nem volt ébren. És egy idő után ő is felébredt. És én intettem neki, és ő visszanézett és pislogott a szemével néhányszor. Azt mondtam, „Jól aludtál?”

Ő azt mondta, „Nem.”

74 És azt mondtam, „Nekem volt a legszörnyűbb álmom. Én megint ott voltam a Közszervíz vállalatnál régen.” Azt mondtam, „Mit tettem?”

75 Emlékszek, hogy egy kisfiú vagy egy fiatalember voltam, jártam mind azokat a vonalakat Salemben, Indianaban, különböző… Bementem, venni egy reggelit, talán egy tányér zabkását. Azon a forró napon és minden, és az csak beteggé tett engem, hogy reggelizzek. Én benyújtottam tíz centet, az én kiskasszámra. A felügyelő lejött és azt mondta, „Tudod mit mondtak az értekezleten? ’Ki az a bütyök-fejű, aki benyújt tíz centet a reggelire?’” Azt mondta, „Neked legalább ötven centet be kell nyújtani.” Most mindannyian tudjátok, hogy ötven centért egy nagy reggelit adtak azokban a napokban.

És azt mondtam, „Hát, én nem eszek olyan sokat.”

Ő azt mondta, „Nos, a többiek ötven centet nyújtanak be. Neked is ötven centet kell benyújtani.”

Azt mondtam, „Hát, én nem fogyasztok annyit.”

Azt mondta, „Nyújtsd be, mindenképpen.” Ez volt az én felügyelőm.

76 Nos, azt gondoltam, „Hát, mit tehetek? Ötven centet kell költenem, és tíz centet eszek.” Így kimentem az utcára, és fogtam néhány kis gyermeket, akiknek nem volt reggelijük, és vettem nekik negyven cent értékű reggelit.

Így aztán azt gondoltam, „Hát, mi lehet… Talán ez az, amit Ő tart ellenem.”

77 És emlékszem, itt nem régen, jöttek keresztül a járőrök, feldúlták ott a kert végét, és azt mondták, „Nyújtsd be a te számládat.” Tudod, nekik van járőrözési joguk, de kártérítést kell fizetniük.

78 Én csak visszaírtam és azt mondtam, „Nem tartoztok semmivel.” Azt gondoltam, „Az visszafizeti azokat a negyven centeket. Talán elköltöttem húsz vagy harminc dollárt az alatt az idő alatt, amit a gyerekeknek adtam. Talán ez meg fogja tenni azt.” Tovább tartott az álom.

79 Aztán volt nekem egy nagy fa ott kint, a gyerekek játszottak alatta, és a járőr… Most ők járőröznek egy helikopterben. És így ő bejött és azt mondta, „Billy, mi van, ha kivágjuk azt a fát?”

80 Azt mondtam, „Nem, ne vágd ki azt. Mi meg metsszük.” Azt mondtam, „Wood testvér és én meg fogjuk metszeni.”

Azt mondta, „Hát, én csak elküldöm az embereket, és meg fogják metszeni.”

Azt mondtam, „Hát, ne vágjátok ki azt.”

Ő azt mondta, „Nem vágom ki.”

81 Elmentem egy útra. Amikor visszajöttem a fa le volt vágva teljesen a földig. Azért én perelhettem volna, látjátok. Azt mondtam, „Hát, Uram, ez fogja tisztázni, amivel én tartoztam.” Így megadtam magam, hogy minden rendben, csak hagytam azt. Hát, még mindig álmodtam.

82 Amikor fölkeltem az egyik reggel, azt mondtam, „Nos…” Az első dolog, amit mi teszünk egy reggel, amikor felkelünk, együtt imádkozunk, aztán imádkozunk este, amikor lefekszünk. És akkor, miután átment a feleségem, adni a gyerekeknek reggelit, én elkezdtem imádkozni. Azt mondtam, „Uram, én egy borzasztó ember lehetek. Mit tettem én az életemben, hogy nem tudok megszabadulni a Közszolgálati vállalattól.”

83 Mentem és megfürödtem, és visszajöttem. És valami úgy tűnt, hogy mondja nekem, „Talán én értékelt vagyok az Ő munkájában.” Azt gondoltam, „Itt van körülbelül öt év, én nem csináltam semmit, csak vártam Rá.”

84 Álltam fent ott az egyik nap. Ők építettek nekünk egy új házat ott fent, és Moseley testvér lejött, és beszélgettünk arról. Azt mondtam, „Az csak egy kis ajándék az én Atyámtól.” És ő elkezdett sírni. Azt mondtam, „Látod, Ő azt mondta, ’Ha elhagyjátok otthonotok, házakat, földeket, apákat, anyákat, Én fogok adni nektek házakat, földeket, apákat, anyákat százszorosan ebben az életben, és Örökkévaló Életet, ami jön.’” Azt mondtam, „Látod, nekem el kellett hagyni a gyülekezeti házat, amit olyan nagyon szeretek. Az otthonom, amit az Úr adott nekem fent ott, el kellett hagynom. Ő csak visszaadta ezt nekem.” Azt mondtam, „Ő csodálatos, látod.” [Üres hely a szalagon-Szerk.] És ő elkezdett sírni.

85 Nos, én azt mondtam, „Nekem ki kellett jönni ide, és elválasztanom magamat, jönni ebbe a sivatagba.” És azt gondoltam, „Azon tűnődöm, miért hoz Isten engem egy sivatagba, ide ki, ahol nincs semmi, csak skorpiók és mérges óriásgyík szörnyek?”

86 Ez nem csak egy sivatag, forróság van, de ez szellemileg egy sivatag. Ó, én (Istenem)! Ott nincs szellemi élet egyáltalán a gyülekezetekbe, ők ellene vannak… Miért, te soha nem láttál ilyesmit az életedben! Nekünk nincs még egy gyülekezet sem, ahová mehetnénk, vagy semmi. És akkor, amikor… Az emberek majdnem elpusztulnak szellemileg. Megfigyeltem az embereket, hogy kijönnek ott, látjátok a különbséget bennük, figyeljétek azt.

87 És így te maradsz az Isten Szelleme alatt, és a te életed édessé válik, gyengéd, mint a víz, hozza ezt a füvet és puha rügyeket. Ha… ez a fű Arizonában nem nőne; ezek a fák kaktuszok lennének, a levelek csak felcsavarodnak és szúrnak. Így van, amikor te

megszáradsz a gyülekezet körül, mindenki szurkálja a másikat, tudjátok. És látjátok, nektek szükségetek van a lágy esőnek vizére, meglágyítani titeket, és leveleket növeszteni, és árnyék a zarándok számára, aki arra jár.

88 És így valami azt mondta nekem, „Talán te értékelve vagy Isten munkájában.” Így imádkoztam egy látomásért.

89 És Meda csak vett nekem egy új Bibliát; és Brown testvér, fent Ohio-ból, vett nekem egy új Bibliát; mindketten egyszerre, karácsonykor. Mentem és fogtam az egyik új Bibliát. Azt mondtam, „Uram, az elmúlt napokban volt Neked az Urim és Tummim.”

90 Most figyeljetek, hadd mondjam ezt. Persze ők nem… ezt az összejövetelt nem veszik szalagra, ezért kérdezem… mondom ezt. Hadd mondjam ezt, ne csináld ezt. Ez nem egy jó dolog.

91 De azt mondtam, „Uram, az úgy szokott lenni, amikor egy álomlátó álmodott egy álmot, azt elvitték az Urim és a Tummim elé, és elmondta azt. És ha az Urim és a Tummim felvillantotta a világosságot vissza, egy természetfeletti Világosság, az álom igaz volt.” Azt mondtam, „De ez a papság, és az az Urim és Tummim el van véve. A Te Bibliád az Urim és a Tummim most; Uram, ne tegyem én ezt soha többé újra. De én kérdeztelek téged és imádkoztam Hozzád, hogy adj nekem egy látomást, beszélj nekem arról, miért álmodom ezeket az álmokat. És mit tettem én? Ha sérelmet (kárt), ha bármit tettem bárkinek a világon, engedd megtudnom. Én megyek és helyre fogom hozni azt. Ha tartozom a Közszolgálati vállalatnak, ha tettem valami rosszat nekik, vagy bárki másnak, ha tettem valami rosszat Neked, engedd megtudnom. Én helyre akarom hozni azt.”

92 Tegyük rendbe most. Ne várjunk addig, amíg lehet az túl késő lesz. Tegyük meg most.

93 És azt mondtam, „Bizonyára van ott valami ebben az Isten Igéjében, az Első Mózes könyvétől a Jelenések könyvéig, egy bizonyos karakter, akivel Te foglalkoztál, ugyanazon az alapon lenne, ami az én kérdésem. Ha valaki tett valami, és Te utána mentél azért, akkor engedd meg, hogy arra a helyre nyissak a Bibliában. És ha valaki bármit is csinált, hajoljon az én utamra (lássam abban magam). Ahol rosszat tettem, vagy valami, amit akarsz, hogy tegyek, vagy nem tettem meg, engedd, hogy lássak valami olyan karaktert a Bibliában.”

94 És becsuktam a szemem, csak engedtem, hogy a Biblia kinyíljon, rátettem az ujjamat egy Szentírásra, 1 Mózes 24:7. Eliézer, Ábrahám hűséges szolgája, a Bibliának minta szolgája, el lett küldve, hogy keressen menyasszonyt Izsáknak. Végig fut rajtam a hideg. Bizonyosan, ez az én… ez pontosan az én Üzenetemmel marad, kihúzni a Menyasszonyt.

95 Ő azt mondta, „Esküdjél meg, hogy nem veszel egy menyasszonyt ezek közül, de elmész az én saját népemhez.”

Ő azt mondta, „Mi van, ha az asszony nem fog velem eljönni?”

96 Azt mondta, „Akkor szabad leszel ettől az eskütől.” Ő azt mondta, „És a Mennynek Istene el fogja küldeni az Ő Angyalát előtted, hogy irányítson téged.” Ő azonnal elindult egyenesen ki, és elkezdett imádkozni, és találkozott a gyönyörű Rebekával, aki Izsák menyasszonya lett.

97 Csak egy tökéletes Üzenet, vissza az Igéhez, „Menj, vedd azt a Menyasszonyt!” Ez egy kötelesség. Ezért vagyok én itt. Ez amit én próbálok tenni, kihívni egy Menyasszonyt.

98 Emlékeztek, ott Kaliforniában, hogy interjúja a Menyasszonynak, előbemutató, én itt voltam. Hogyan az a Menyasszony feljött először, és láttam Őt elhaladni. Aztán itt jött Miss. Amerika, Miss. Ázsia, és mind, ó, a legborzasztóbb kinézetű dolog! És aztán ugyanaz a Menyasszony elhaladt megint. Egyikük kiment a lépésből, és én visszahoztam Őt a lépésbe; kettő volt közülük az. És ez, amit kellett tennem, lépésben tartani a Menyasszonyt, keresni az embert.

99 Azt mondtam, „Istenem, én megyek vissza haza, megújítani a fogadalmamat újra, és újra elindulni.” Így ezt tervezzük mi csinálni, ezért vagyok itt.

100 Én gondolom, jó lenne, ha mi ezt tennénk, elkezdenénk tizennyolcadikán a jövő héten, a következő vasárnap reggel és vasárnap este, a következő vasárnap, és az azt követő vasárnap. Hányan gondoljátok, hogy jó lenne? [Gyülekezet azt mondja, „Ámen.”-Szerk.] Köszönöm.

101 Most azt akarom, hogy tegyetek meg nekem valamit. Ha értesítettetek valakit, hogy itt lesz összejövetel huszonnyolcadikán, értesítsétek újból, hogy mi nem tudjuk megtenni. Mondjátok el, írjatok nekik egy levelet, vagy valami mást. Mi nem akarjuk, hogy az emberek idejöjjenek és csalódjanak, de mi nem kaphatjuk meg az előadótermet.

102 Látjátok, nem kaphatjuk meg. És így, mert az utolsó összejövetelen, én gondolom, mi olyan sokan voltunk ott, és minden, ők csak… Tudjátok, hogy van a nyilvánosság, és ők… Nos, mi csak az utolsó napokban élünk, ez minden. És ők azt állítják, hogy az emberek bejönnek és zavarják az iskolát, és túl korán ott voltak, és ezt tették, vagy azt, vagy valami mást, és a hely túl volt zsúfolva, és a tűzoltó kapitány ezt és azt tette. És, nos, tudjátok.

103 Így mi el fogjuk kezdeni azokat a Poharakat, és azokat a Trombitákat, be akarom azokat helyezni. Mondtam nektek, én szeretném. Azok jönnek egy másik dolog alá. Így a Poharak átjönnek, a trombiták hangzása; de mi akarjuk átvenni tisztán, pontosan az egész folyamatot, és hozni azt összekapcsolva egybe.

104 Hányan olvastatok Vayle testvértől valamit, átírta ezt, és kijavítja, és nyelvtanilag javít nekem? Olvastatok abból valamit? Ti, ketten, vagy hárman. Azt gondolom, egy valódi munkát végeztél, Vayle testvér, egy igazi munkát! Azt gondolom, Vayle testvérnő

csinálta azt; és te csak leírtad, és ő csinálta. Ő volt egy… Látjátok, én nem mindig vagyok az asszonyok ellen, ugye, Vayle testvérnő?

105 Tehát most, a következő tizenöt, húsz percre, olvassunk egy Szentírást itt.

106 És van itt egy kis könyv. Mondtam, azt hiszem a Vayle testvér, vagy ki volt az, vagy azt hiszem, Roy Borders volt. Vayle testvér vette nekem a könyvet. Én akarok csinálni egy kis kézikönyvet.

107 De ha valaha valaki megnézné, amit én jegyzetnek hívok! Mintha én akarok prédikálni a Hajnalcsillagról, én rajzolok egy csillagot. És ha prédikálni akarok valamit arról… mindazt szimbólumban csinálom itt, kaparások, soha senki nem tudja mi volt az. Miközben kint vagyok, és gondolok bármit, amit kapok úton járásom közben, az autóval, le és fel, néha váratlanul megragad, és ezt lejegyzem, és mondom ezt és azt, és csinálok kis jeleket, és kereszteket és hidakat, és mindenféle dolgokat. Mint amikor akarok prédikálni a lemenő Csillagról; ráhelyezem a piramist, kirajzolom itt, és odateszem a Dávid ötágú csillagát, le arra. És én tudom, hova megyek a Szentírásban; és Mózes egy bizonyos dolgot csinált. Csak csinálok kis pulyka utakat, és hasonlót.

108 Nekem van itt azokból sok. És gondoltam, ma reggel, ezelőtt ott, amikor azt gondoltam, hogy erről a témáról fogok beszélni itt egy néhány percig, egy jegyzetről, talán húsz percet vesz igénybe.

109 És akkor nem fogom Neville testvér szolgálatát elvenni ma este. Én pihenni fogok ma este, hallgassátok őt.

110 És ha az Úr akarja, a következő vasárnap reggel mi elkezdjük a szolgálatot. És ti mindannyian segítsetek nekem, és mi fogunk imádkozni, mert ez a szívemen volt, hogy megpróbáljam… Azt mondták, „Nos, mi mehetünk Louisville-be, vagy lemehetünk New Albany-ba.” De az összejövetelnek Jeffersonvillében kellene lenni. Én megyek Louisville-be és New Albany.ba más alkalommal, de ennek itt kellene lenni Jeffersonvillében.

111 Most csak hajtsuk meg a fejünket egy percre, amíg mi… beszéltem nektek itt körülbelül harminc percig. Beszéljünk Neki egy pillanatra.

112 Úr Jézus, mi bizonyára egy áldott nép vagyunk, a mi gondolkodásunk fölött, a mi megértésünk fölött. Mert ha itt volna egy nemes ember közöttünk, mint például valami személy más országból, vagy valami diplomata féle, mi azt gondolnák, hogy ez nagydolog, hogy egy ilyen nemes ember van közöttünk. De ma nekünk van a Mennynek Istene, nemcsak közöttünk, hanem bennünk lakik, éli az Ő Életét rajtunk keresztül. És mi olyan hálásak vagyunk ezért, Uram! Persze ez felette van a mi felfogóképességünknek.

113 Most csak beszéltünk a szolgálatról, és hogy Afrikába megyünk, és a dolgokról, amit próbáltunk elrendezni erre a néhány napra itt Indianaban. És valahogy vagy másképp, Uram, talán Te vezetsz minket ahhoz a sátorhoz, beteljesíteni azt a látomást. Szóval

legyen meg a Te akaratod, mi Rád bízzuk ezt, a legjobb megértésünk szerint. Így mi imádkozunk, Uram, ha valami ellenkezik a Te akaratoddal, Te tudasd velünk azt, hogy mi tudjuk cselekedni a Te tökéletes akaratodat.

114 Most áldj meg minket ebben a következő pár percben. Beszélj velünk a Te Igéden keresztül, Uram, mert a Te Igéd az Igazság. Kérjük ezt Jézus Nevében. Ámen.

Lapozzunk a Bibliában Márkhoz, a 8. fejezethez.

115 Mikor fejezitek be általában, tizenkét órakor? [Valaki azt mondja, „Körülbelül tizenkét órakor.”-Szerk.] Rendben. Most csak egy kis rövid Üzenet itt, amit beszélhetek az Igéről, miután bizonyságot tettem arról odaát, és így tovább.

116 Márk, 8. fejezet, és kezdjük el körülbelül a 34. versel, a harminc-… vegyük a 38. és a fejezet többi részét. Én szeretem olvasni, amit Ő mondott, mert tudom, hogy ez igaz. Most mi…

A sokaságot pedig az Ő tanítványaival együtt magához szólítván, monda nékik: Ha valaki Én utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen Engem.

Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét Én érettem és az Evangéliumért, az megtalálja azt.

Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?

Avagy mit adhat az ember válságul az ő lelkéért?

Mert valaki szégyell Engem és az Én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyellni fogja azt, mikor eljő az Ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

117 Én akarok egy kis szöveget venni innen, ha nevezhessük azt, hívjuk: Szégyell. Tudjátok, én szeretem azt. „Bárki szégyell Engem és az Én Igémet, Én is szégyellni fogom őt.”

118 Most a szó, szégyell, lehetne arra is fordítani, hogy „zavarba jön.” Tudjátok, valami, amivel te vagy… Te szembe találod magad valamivel, ami körül zavarba jössz, szégyelled.

119 Egy másik dolog, amit a szégyen csinál, az megmutatja, hogy te nem vagy biztos abban, amiről beszélsz. Ha tudod, miről beszélsz, és bizonyosságod van, hogy tudod, miről beszélsz, te elmondhatod azt bárkinek; nem szégyelled. De ha zavarba érzed magad, nem odaillően, az megmutatja, hogy nem vagy biztos benne.

120 Megfigyeltétek, olyan sok van abból ma, különösen a témánál, amiről beszélek, „Szégyelli az Igét.” Most, Ő, és az Ige ugyanaz.

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt.

És az Ige testé lett, és közöttünk lakott… Ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké!

121 Tehát, „Aki szégyell Engem, és az Én Igémet," és Ő és az Ő Igéje Egy, így szégyellni az Ő Igéjét ebben a jelenlegi bűnös nemzedékben, „Én is szégyellni fogom őt."

122 Most mi megfigyeljük ma, ha valaki azt mondja, „Keresztény vagy?" Ez nagyon népszerű dolog, mondani, „Ó, én egy Keresztény vagyok!" Látjátok?

123 „De hiszed az Isten Igéjét, ahol Az azt mondja, 'Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek'?"

124 „Ó!" Még a szolgálók arca is elpirul. Látjátok?

125 Szégyelled, mondjuk, az Isteni gyógyulást? Szégyelled a teljes Evangéliumot? Szégyelled a te pünkösdi tapasztalatodat? Ez az, hogy szégyelled az Ő Igéjét. Az Ő Igéje testé lett benned.

126 Így az Ő Igéjének kell kiélni Magát minden nemzedék számára. Az élte Magát Mózes napjaiban. Mert abban a napban, a Biblia azt mondja, a Zsidókhoz írt levél 1. részében, „Isten, különböző időkben és különféle módokon beszélt az atyákhoz a próféták által."

127 És ezek a próféták! A gyülekezet annyira kicsavart (elferdített) mindent, hogy amikor… Azok a próféták, azok bátor üzent hozói Istennek, gyülekezeten kívül jöttek, felekezeten kívül, szervezeten kívül, bármin kívül; szembeszálltak királyokkal, királyságokkal, gyülekezetekkel, és mindennel. Amikor a papok elé hozták… Ők a papok elé voltak hozva, ők nem voltak szégyellősek, mert nálunk volt közvetlenül ÍGY SZÓL AZ ÚR.

128 Ha megfigyelitek, a próféta, a szó egy bizonyos értelmében, az Ószövetségben, amikor ő azt mondta ÍGY SZÓL AZ ÚR, most figyeljétek őt, ő belemegy egyenesen a kifejezésbe, elfoglalja Istennek a helyét. Figyeljétek meg, amikor maga elé helyezte, ÍGY SZÓL AZ ÚR, ő beleesett egyenesen Istenbe, és ő úgy cselekedett, mint Isten. Akkor átadta az ő Üzenetét, ami az volt, hogy Isten beszélt rajta keresztül, „ÍGY SZÓL AZ ÚR!"

129 Én gondolok a régi prófétákra, amikor jöttek az Üzenettel, és az zavarba hozta a királyokat, és az emberek kellemetlenül érezték magukat. Még a papok is kellemetlenül érezték magukat, mert ők állítólagos (feltételezett, gondolt, képzelt) vezetők voltak, vallásos emberek, és amikor ők… az Ige kijött ebben a módban, Az leleplezte őket, és zavarban érezték magukat, vagy szégyellték.

130 És sokszor látjuk azt, nem sokszor, túl sokszor ma! Hogy az ember, azt mondod, „Én egy Keresztény vagyok!"

„Megkaptátok a Szentszellemet, mióta hittetek?"

„Ó! Ah! (Mi az?)” Látjátok, ők zavarba vannak arról.

131 Valaki azt mondja, „Te tartozol ahhoz a csoporthoz ott fent, akik csinálják mindazt a kiabálást (ujjongást) ott, és mindazt az Isteni gyógyítási dolgot?” Sokszor a Keresztények meghátrálnak.

132 Ők ki akarják jelenteni, ha van egy felekezetük, most, „Baptista vagyok. Református vagyok. Evangélikus (Lutheránus) vagyok.” Ők nem szégyellik azt.

133 De amikor arra kerül sor, hogy egy Kereszténynek kell lenni, aki képes venni Isten Igéjét pontosan azon a módon, ahogy van, akkor ők szégyellik. „Én nem tartozom semmi felekezethez,” látjátok, ők szégyellik azt mondani. Nekik olyanoknak kell lenni, mint a világ többi része, képviselve szervezet által.

134 Most ez csak nemrég jött be. A Luther napjaiban, beismerni magadról, hogy egy Lutheránus vagy, vagy Luthernek követője, hát az majdnem halált jelentett a Katolikus egyház által. A Wesley napjaiban, tudni, hogy te ellenszegültél az Anglikán gyülekezetnek, az majdnem halálbüntetéssel járt, az Anglikánoktól, ha kijelentetted, hogy egy Metodista vagy. A Pünkösdiek napjaiban az egy szégyen volt majdnem azt mondani, hogy te egy pünkösdi vagy, mert te gyorsan egy szent hempergőnek voltál számítva, vagy valami nyelveken beszélőnek, vagy valami olyasmi. Most ők szerveződtek, és mentek egyenesen a többi csoporttal.

135 Most, amikor a kihívás ideje jön, te nem tartozol semelyikhez! Ez nagyon népszerű mondani, „Pünkösdi vagyok.” Nagyon népszerű mondani, „Presbiteriánus vagyok. Lutheránus.” De mi van abban az időben, amikor ki kell jönnöd, és kiállni az Igéért, „Én nem tartozom semelyikhez”? Az zavarba hoz.

136 Jézus azt mondta, „Ha te szégyellsz engem most, akkor Én szégyellni foglak téged.” Miért szégyellne Ő téged? Mert te azt állítod, hogy Övé vagy, amikor nem követed Őt.

137 Mi van, ha azt mondom, „Ez a kisfiú, ő az én fiam”; ő megfordul, és azt mondja, „Kicsoda, én a te fiad? Mit gondolsz, mi vagyok én!” Az zavarba hozna engem. Az lenne a te fiad.

138 És úgy van ez az úgynevezett Keresztényekkel ma. Ha te nevezed egy felekezet nevéről, az rendben van, ők elfogadják egy felekezet (elnevezés) atyaságát. De amikor jön az, hogy elfogadjuk az Isten Igéjének atyaságát, Krisztust, nem, ők zavarba jönnek. Ők nem akarják mondani, „Igen, én beszéltem nyelveken. Igen, én láttam látomásokat. Igen, én hiszek az Isteni gyógyításban. Igen, én dicsőítem az Urat. Én szabad vagyok minden szervezettől, én nem hajlok meg semelyik előtt azokból. Én Krisztusnak egy szolgája vagyok.” Ó, én (Istenem), ez csak darabokra szaggatná őket.

139 Az egyik este egy nagy szónok jött a Teljes Evangéliumi üzletemberek közé Chicagóba.

140 Én megállhatok itt csak egy percre, ezt mondani. Bocsássatok meg. De sokszor azt gondoljátok, és én is, hogy amiről mi beszélünk, a Bibliának Igazsága, nem megy át az emberek közé. De, igen. Néha igazán felemelkednek ellene, de valójában nem akarják azt. Ők próbálják megtudni, hogy te hol állsz.

141 Mint a történet egy csomó részegről, azon vitatkoztak, hogy nincs olyan, hogy Keresztény. Az egyik ember azt mondta, „Én tudom, hol van egy, az az én feleségem."

Azt mondták, „Hát, én nem hiszem azt."

Azt mondta, „Gyertek, mi fogunk… csináljunk úgy, mintha valóban részegek volnánk."

142 Felmentek a házba, és mindent megtettek, amit tudtak. És mondták, főzzél nekünk néhány tojást, és aztán ő ledobta azokat a padlóra és azt mondta, „Te jobban tudod azt, hogy ne készítsd nekem a tojást olyanra!" Folytatták a házban. És átmentek a másik szobába, leültek egy székre. Hallották odakint valaki söpri azt fel, egy szót sem szólt, énekelt egy kis éneket magában.

Muszáj Jézusnak egyedül hordani a keresztet,

És az egész világ megy szabadon?

Van ott egy kereszt mindenkinek,

És van ott egy kereszt nekem is.

És ezt a megszentelt keresztet fogom hordani,

Amíg a halál meg fog szabadítani engem,

És akkor hazamegyek egy koronát viselni.

143 Azt mondja az egyik öreg részeg, „Mit mondtam nektek?" Mondja, „Ő egy Keresztény!" Látjátok, ők csak próbálták őt. És néha a világ, én rájöttem, kipróbál téged.

144 Szóval soha nem gondoltam, hogy ez történne, de az elmúlt szombat este, azt hiszem, vagy vasárnap este, a nagy szónok… Én nem akarom feltárni az emberek nevét. De ő próbált, munkálkodni pontosan ellentétesen. Én próbálom azokat a gyülekezeteket attól az ökumenikus mozgalomtól távol tartani, és ez az ember próbálja őket bevinni oda. Szóval ő beszélt a Keresztény üzletembereknek. Amely az én összejövetelem lett volna Chicago-ban, és én azt gondoltam, hogy akkor Afrikában leszek, így nem tudtam elfogadni. Ez az ember azt mondta, felállt oda és azt mondta, „A legnagyobb mozgalom, a legnagyobb dolog most a földön, ami valaha volt; az összes gyülekezetek visszatérnek a Katolikus gyülekezethez, az ökumenikus mozgalomban, és a Katolikusok meg fogják kapni a Szentszellemet." Milyen egy csapdája az ördögnek!

145 És ez a vezető, Shakarian testvér, a nemzetközi üzletemberek elnöke, felállt és azt mondta, miután az az ember leült, azt mondta, „Mi nem így hallottuk azt.” Azt mondta, „Branham testvér elmondta nekünk, hogy ’Ez az ökumenikus mozgalom mind azokat be fogja vinni a fenevad bélyegébe.’” És egy ember, aki az emelvényen ült. Azt mondta, „Az be fogja vinni azt a fenevad bélyegébe.” És azt mondta, „Mi hajlamosak vagyunk elhinni, amit ő mond, hogy az Igazság.” [Valaki a gyülekezetben azt mondja, „Ámen! Így vagyunk mi.”-Szerk.] És azt mondta, „Hányan szeretnék hallani Branham testvért, hogy jönne és megmutatná az igazi oldalát? Emelkedjetek fel.” És ott volt valami ötezer ember. Felkiáltottak és kiabáltak, csak jönne egy napra, egy napra.

146 Carl Williams testvér felhívott, azt mondta, „Branham testvér, fiú, én mentem ki azon a tömegen keresztül,” mondta, „Ők a kezembe helyeztek köteges százdollárosokat, hogy vegyem a te repülőjegyedet ide és vissza.” Látjátok, csak egy napra!

147 Látjátok azokat az embereket, hogy az Ige beléjük hatol, ahol néha mi nem is tudjuk. Látjátok? De, látjátok, amikor mi valóban… Nem számít, mennyire ellenzi a világ, hogy mennyire ellenzik a felekezetek Azt, Isten bebizonyítja Azt, hogy az Igazság. Amikor végül üt az a nagy óra, lehet fognak dolgok történni, amiről mi nem is gondolunk.

148 Igen, azt mutatja, hogy nem vagy benne biztos, ha zavarba vagy, így te inkább nem beszélnél a témáról. Ha szégyellni fogod azt, nem akarnál arról beszélni; visszatartod.

149 Be hogyan lehetne egy ember, aki telve van Szentszellemmel, hogyan lehetne egy ember, telve Isten Erejével, és Isten szeretetével az ő szívében, beszél egy emberrel egy néhány percet, és nem említ valamit erről a szeretetről, ami az ő szívében van? Látjátok, ott van valami, ami történik; te nem teheted meg.

150 Ez muszáj, hogy az a gonosz nap legyen, amiről Jézus beszélt. Az emberek szégyellik az Igét, és Isten Szellemét, ami bennük cselekszik. De amikor az Igazság szemmel láthatóvá lett téve az embereknek, Isten akkor Maga kijelenti Magát az Igén keresztül.

151 Most bármelyik ember tehet bármilyen fajta állítást. És nekünk volt az ezekben a napokban, ahol olyan sok állítást állítottak, hogy az borzasztó. De látjátok, ha ott egy Igazság van, annak az Ige által kell lenni. Mert azt mondják, nekik voltak mindenféle dolgok, olaj folyik az emberek között, és vér jött ki a kezükből, és asszonyok az ő hátukon ebben a vérben, és lefut az ő cipőjükbe, és fölemeli az ő cipőjét, és olajat önt ki, és békák ugrálnak ki és ugrál le az emelvényen, és mindenféle olyasmi dolgok. A Bibliában nincs semmi olyasmi dolog. Nincs semmi olyasmi ígéret a Bibliában. Csak azt mondta, „Az utolsó napokban a szellem olyan közel lenne, hogy becsapná a Választottakat, ha lehetséges lenne.” De ott azokra nincs Szentírás.

152 De amikor jön a valódi, hamisítatlan (tiszta) Isten Igéjéhez, megerősítve Isten által, Az úgy tűnik, még zavarba is hozza azt a másik csoportot, a radikális oldalon. Látjátok, ott van egy zavarodottság (kínos helyzet) Arról.

153 De ez egy valóság egy férfinek vagy asszonynak, fiúnak vagy lánynak, aki valóban egy valódi Keresztény. Amikor Isten megtette a Szentszellem keresztség ígéretét, és te megkapod Azt, van ott valami, ami megnyugszik (lakozik) benned, hogy nincs semmi, ami elfoglalná az Ő helyét. Amikor egy ember valamikor találkozik Istennel; nem valami érzelmi felizgulásban, valami lelkesedésben, vagy valami vallásos tanításban, valami katekizmusban vagy hitvallásban, vagy egy dogmában, amit ő elfogadott a saját kényelmére (egy vigasztalásra). De amikor valóban olyan helyre jön, mint Mózes, a sivatag hátsó oldalán, fel-alá jár szemtől szemben a Mindenható Istennel, és látod, hogy a Hang beszél hozzád, pontosan az Igével és az órának ígéretével, ott van valami, Ami veled van! Látjátok, te nem szégyelled Azt, Az tesz neked valamit (valami veled van). Most nézzük csak a következő tizenöt percet.

154 Van ott néhány ember, aki kap egy ilyen megtapasztalást. És ahogy én beszélek nektek ma, nem mint egy gyülekezet, vagy mint egy felekezet, én beszélek nektek, mint egy egyén; nem azért, mert idejössz ebbe a gyülekezetbe, nem azért, mert én szeretlek titeket, és ti is szerettek engem. Hadd beszéljek nektek, mint egy halandó haldokló, hogy egy nap nektek jönnötök kell ennek az életnek végéhez. És én nem lehetek ott, és egy másik prédikátor nem lehet ott. De ott van csak Egyetlen, Aki találkozhat veled ott, és ez Isten. És figyeljétek Ezt, és nem akár „az én feleségem egy jó Keresztény” vagy „az én férjem egy jó Keresztény,” de, „én rendben vagyok-e Istennel? Találkoztam-e Istennel ilyen módon?” Nem azért, mert „az én pásztorom találkozott Istennel,” vagy, mert „az én diakónusom találkozott Istennel,” de, „én találkoztam-e Vele?” Nem azért, mert „kiáltottam,” nem azért, mert „beszéltem nyelveken,” hanem azért, mert „én találkoztam Vele, mint egy Személlyel!” Akkor te soha nem fogod szégyellni Azt, ott van Valami, ami annyira tökéletes és tiszta, és igaz.

155 És ne felejtsétek el, ti találkozhattok egy szellemmel, ami úgy cselekszik, mint Isten. Ti találkozhattok egy szellemmel, ami ezt teszi, azt, vagy mást; kövessétek azt egy kicsit, és nézzétek meg, hasonlítsátok össze Isten Igéjével. Találkozhattok egy olyan szellemmel, amely azt mondja nektek, hogy meg vagytok mentve, és ad nektek egy dicsőséges érzést, és kiáltoznátok és sikoltoznátok; akkor, amikor jön az, hogy megtagadja (megcáfolja) az Igét, hogyan tudná a Szentszellem, aki írta az Igét, megtagadni az Ő Saját Igéjét? Annak a Szellem muszáj Istennek minden ígéretét kihangsúlyozni egy „ámennel”! Ha nem az, akkor soha nem találkoztatok Istennel, ti találkoztatok egy megtévesztő szellemmel. És a világ tele van ma azokkal!

156 De amikor látjátok, hogy Isten lejön, és tesz egy kijelentést, hogy Ő egy bizonyos dolgot fog csinálni, aztán visszajön és megteszi azt, időről időre, akkor ti kaptatok egy valódi Istennek Szellemét.

157 Hogy lehet egy Szellem egy emberen, a Szentszellem, aki írta a Bibliát, majd megfordul és megtagadja, „Az nem igaz, Az más napra volt”?

158 Ő azt mondta, „Nektek van az ígéret és a ti gyermekeiteknek, azoknak, akik messze vannak, és még ahányat az Úr a mi Istenünk hívni fog.” Ez volt az Apostolok cselekedetei 2:38. Hogyan fogadhat el egy szellem akkor bármi eltérőt Attól, és Istentől legyen, amikor Zsidók 13:8 azt mondta, „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké”?

159 Mi van, ha valaki azt mondja, „Ó, én hiszem, hogy Ő egy filozófus volt. Ő egy jó ember volt. Ő egy próféta volt. De amennyire az Ő ereje…”

160 Én beszéltem az egyik este George Smith-el, a fiúval, aki a lányommal jár, Rebekával; egy jó fiú, énekelt itt a gyülekezetben. Egy Baptista fiú, aki csak vette, mondta, „Vegyétek le az én nevemet arról a dologról! Én nem akarok semmit tenni azzal.” És volt ott egy fiatal hölgy… Nekik volt egy konferenciájuk, ennek a bizonyos Baptista gyülekezetnek, fent a hegyekben.

161 És ők olyan határozottan ellenem vannak, mind azok ott kint, és nem arról… Nekik nincs semmi ellenem, az ez az Ige ellen van. Én, mint egy ember, ők nem tudnak semmit mondani ellenem, én soha nem tettem nekik semmi sérelmet. De Az, amitől ők félnek. Látjátok? Most nekünk volt…

162 Nekik volt ez az összejövetelük ott fent, meglehetősen, és nekik volt, egy misszionáriusnak kellett volna tartani az utolsó három estét ezen a nagy konferencián, fent a hegyekben, ahol hűvös volt. Történt, hogy ez a misszionárius felállt, és a Márk 16-hoz jött, és azt mondta, „Sok emberek vannak ma, akik nem tudnak hinni az Isteni gyógyításban.” Azt mondta, „Én Indiában voltam. Én egy indiai vagyok. És Indiában voltam, amikor egy ember innen az Egyesült Államokból, név szerint Branham testvér jött.” A pásztor elkezdett hátrébb húzódni. Azt mondta, „Az én feleségem rákban haldoklott. Én vak voltam,” vagy valami ilyesmi. „Ő imádkozott az egyikünkért, és a másikunkat kiszólította a hallgatóságból, nem tudta még a mi saját nyelvünket sem, és beszélte az Isten Erejét.” És azt mondta, „Mi itt vagyunk meggyógyulva!” Hát, megpróbálták őt elhallgattatni. Nem tudták megtenni azt. Ez, látjátok, egyenesen az ő saját konferenciájukon.

163 Akkor ők még inkább megtagadtak mindent. És néhányan az emberekből, még az én… ennek a fiúnak a lánytestvére, azok a területen, még nem is mondhattak semmit. Meg akarták tudni, hogy ő nincs-e kapcsolatba, valami módon, hogy tudnák rajtakapni.

Az egyik hölgy azt mondta, „Nos, én hiszem azt.”

164 Rebeka és George elmentek meglátni ezt a hölgyet. És ő ment és hozott egy leányt, aki szenvedett egy… egyfajta értelmi fogyatékosságban, egy kicsit. Így ők áthívtak engem oda, hogy nézzem meg a lányt az egyik este. És átmentem oda, a kis hölgy ott ült, és azt mondtam, „Te egy hívő vagy?”

165 Ő azt mondta, „Nem, én nem tudom, hogy az vagyok-e vagy sem.” Hát ő nem volt értelmi fogyatékos; csak egy ördögi szellem. Ők nem tudják felismerni azt. Látjátok, az megszáll téged, és te nem tudod. Az jön, aztán az erőszak úrrá lesz a személyen, és ők nem tudják azt.

166 Az asszonyok, akik itt kint az utcán sétálnak ezekben a rövidnadrágokban, ők nem tudják felismerni. Lehetséges, hogy be tudják bizonyítani és megesküsznek arra, hogy soha nem tettek bármi rosszat a férjük ellen, vagy így tovább, olyasmi. De a szívükben nem tudják felismerni, azonban az ördögnek a szelleme átvette őket. Ők annak hatalmába vannak (megszállta őket). Miért akarná egy asszony levenni az ő ruháit egy férfi előtt? Csak egy személy van, aki azt csinálta a Bibliában, és az őrült volt. Mások próbálják magukat betakarni; ők nem ismerik fel. Az olyan ravasz, olyan körmönfont! Nektek vigyázni kell, mérjétek meg magatokat az Isten Igéjével, és lássátok meg, hol álltok.

167 Ez a fiatal hölgy azt mondta, „Ó, azt mondták nekem, hogy meg voltam keresztelve, amikor egy gyerek voltam.” Azt mondta, „Nem tudom vajon elhiggyem-e azt a dolgot vagy sem.”

Azt mondtam, „Nem hiszed te Jézus Krisztust?”

168 És ő azt mondta, „Hát, én nem tudom, higgyem-e vagy sem.” Azt mondta, „Néhány azokból a hókusz-pókusz dologból, én nem hiszem azt.”

169 Azt mondtam, „Hát, persze, nem hiszed a hókusz-pókusz dolgokat.” Azt mondtam, „De hiszed, hogy Ő az Isten Fia volt?”

„Ó,” mondta, „Ő lehetett.”

170 Én mondtam, és azt mondtam, „Hiszed, hogy Ő ugyanaz ma, Isten, aki megmenthet téged?”

171 Azt mondta, „Valami azokból a dolgokból ott, arról a csodákról ott, és olyasmi dolgok? Én nem hiszek semmit azokról.”

172 És azt mondtam, „Mit csinálnál, ha ülnél egy összejövetelen, és látnád Istent, a Szentszellemet, amely az egyetlen Isten, ott munkálkodni a nép között; Isten az Atyaságban, a Tűzoszlop, és a próféták; Isten az Ő Fiában; aztán Isten az Ő népében? Ez csak tulajdonságai Istennek, egy nagy Isten, Aki befedezi (kiterjeszti) az Örökkévalóságot.” Azt mondtam, „Mit látnál, ha Ő az Ő népe között, a vakot látóvá tenné, a süketet hallóvá, kinézne a hallgatóságra, és elmondaná az embereknek, hogy mi a baj velük, ahogy Ő tett, amikor itt volt a földön?”

Ő azt mondta, „Hiszem, hogy az horoszkóp volna.”

173 Azt mondtam, „Te rosszabb állapotban vagy, mint ahogy gondoltam. Jobb lenne, ha őrült volnál, látod, nem lennél felelős.” De azt mondtam, „Te csak egy gonosz szellem hatalmában vagy.” Azt mondtam, „Amikor Jézus mondta az asszonynak a kútnál az ő férjeiről, amikor Ő ránézett az emberekre és felismerte az ő gondolataikat, neveznéd te ezt horoszkópnak?” Látjátok, pontosan így beburkolóznak egy felekezetbe, hívják Lutheránusnak, bármi ellentétes az téves!

174 Most Isten akar embert, aki be van takarva az Igébe. Bármi ellentétes Azzal, az rossz! Jézus azt mondta, „Legyen minden ember szava hazugság, és az Enyém Igazság.”

175 Volt egy ember egy nagyon tudományos korban, név szerint Noé. Ő nem szégyellte Istennek Igéjét. Isten találkozott vele, és beszélt neki. Ő tudta, hogy az Isten volt. És Ő mondta, „Esni fog az eső!” Az soha nem esett, de ő hitte, hogy esni fog. És a hit, ami neki volt, ő nem szégyellte azt gyakorolni. Ő igénybe vett százhúsz évet, hogy megépítsen egy bárkát, amikor a világ ellene volt. Ő nem szégyellte Istennek Igéjét, az ő napján. Isten megmentette őt és az ő családját azért. Volt egy… Milyen bolondságnak látszott az a többi embereknek; de neki, ő találkozott Istennel. Nem számít, hogy milyen tudományos volt a másik, az ellentétes volt, hogyan azt mondták, „ez nem történhet meg, ez nem történhet meg,” ő találkozott Istennel!

176 Ez az, amikor tudod, hogy te Vele beszélgetsz! Azt gondolnád, hogy az egy ostoba dolog, amikor valaki… Amikor én tudom, hogy van egy néhány ember a világon, aki megragadja azt, amit én mondok, hogy az Igazság. Itt állni és mondani, „ÍGY SZÓL AZ ÚR, én megyek Arizónába, ott fogok találkozni hét Angyallal egy csoportban,” nos, volt ott egy embercsoport, ott álltak és látták megtörténni azt. A másik este azt mondta, „Los Angeles lesüllyed az óceánba.” De amikor találkoztál Istennel, és az Isten, Aki nem hibázik, az Isten, Aki teszi pontosan, amit Ő mondott, hogy Ő megteszi, Ő mindig megtette azt, akkor te nem szégyelled. Neked nem kell visszavonulni és zavarba lenni arról; te elmondhatod az egész világnak. Amikor egy ember találkozik Istennel, beszél Vele, és az Isten valósággá válik az ő szívében, ő nem szégyelli azt.

177 Noé nem szégyellte. Az bolondságnak látszott a világ többi részének, de nem neki.

178 Mózes, amikor a fáraó előtt volt, nem szégyellte megmondani a fáraónak, hogy ezek a bizonyos dolgok fognak történni, mert ő találkozott Istennel. Isten mondta neki az égő bokorban. Mózes azt mondta, „Én dadogok.” Ez, ami ő volt, egy beszédhibás.

179 Ő azt mondta, „Ott jön Áron. Te Isten leszel neki, és ő lesz próféta neked. Tudom, hogy ő jól tud beszélni. De Én a te száddal leszek. Ki teremtette az embert beszédre?” Ámen. Én szeretem ezt. Ez az Isten. „Ki teremtette az embert süketre vagy némára, vagy Ki teremtette az embert beszédre?” Isten.

Ő azt mondta, „Uram, mutasd meg a Te dicsőségedet.”

Azt mondta, „Mi az a kezedben?”

Ő azt mondta, „Ez egy bot.”

180 Azt mondta, „Dobd azt a földre,” az egy kígyóvá változott. Mondta, „Vedd fel újra,” az visszaváltozott egy bottá. Ámen. Ő Isten. „Tedd a te kezedet a kebledbe.” Ő betette azt, kihúzta, fehér volt a leprától. Mondta, „Tedd vissza és húzd ki újra,” és az olyan volt, mint a másik keze. „Én Isten vagyok.”

181 Aztán ő felment a fáraó elé és elmondta, amit Ő mondott, hogy mondjon. Ő azt mondta, „Az így és így lesz.” Felvette a homokot és feldobta a levegőbe, és azt mondta, „ÍGY SZÓL AZ ÚR, jöjjenek bolhák a földre,” és a bolhák jöttek. Vett vizet és kiöntötte a folyóba, és azt mondta, „ÍGY SZÓL AZ ÚR, és az összes folyók és minden vérré változott. Jégesőt hívott le az égből.

182 Tudjátok, az utolsó napokban, azok a csapások megismétlődnek újra. És emlékeztek, egy házasságtörő, a Bibliai időben az ő büntetése halál volt megkövezés által. És a hitetlen gyülekezet halálra lesz kövezve, jégesővel, ami egyszer az Isten büntetési módja volt. Ő meg fogja kövezni ezt a hitetlen világot, ezt a házasságtörő nemzedéket. Ő meg fogja kövezni azt az égből, egy talentum súlyú jégdarabokkal egyenként, ami negyvenöt kiló. A házasságtörő gyülekezet meg fog halni, a házasságtörő világ meg fog halni az Isten büntetése alatt, megkövezés alatt, amint Ő csinálta a kezdetben. Gyülekezet, juss rendbe Istennel! Ez, amit mindannyiunknak muszáj tenni, visszafordulni Istenhez!

183 Az az öreg borzas arcú, ősz hajú, szakállas, kopasz fejű, sovány karú, nyolcvan éves Illés, ült ott fönt a pusztában, nézett ki az emberek bűneire. Isten beszélt neki egy reggel, azt mondta, „Menj le oda és mond meg Akhábnak, hogy még harmat sem fog esni az égből, amíg te nem kéred azt.”

184 Látom a kis öreg szemeit, néz ki az alól a borzas kinézetű fehér szakáll alól, az a bot az ő kezében, sétál le az úton, mint egy tizenhat éves fiú. Ment fel egyenesen a király jelenlétébe, és azt mondta, „Még harmat sem fog jönni az égből, amíg én nem kérem azt.” Ő nem szégyellte Istent, vagy az Ő Igéjét; megmondta a királynak, vagy bárki másnak. Nem szégyellte. Nem kellett takargatni, mondja, „Most, Akháb te lennél egy…”

185 Az eszembe hoz valamit, mint mi magunk. Akkor azt mondtam az embereknek, „Én ahhoz a ponthoz jutok, hogy több hitre van szükségem.” Ez, amiért én itthon vagyok most, hogy kapjak a hitnek egy új kitörését.

186 Úgy néz ki, amikor imádkozol az emberekért, te elnézést kérsz, „Mr. ördög, lennél szíves odébb állni, és hagyj engem…?” Semmit! A hitnek vannak izmai és szőrös mellkasa. Amikor az beszél, minden más megszűnik. Ne menj abba, „Mr. ördög, kiköltözöl?”

187 „Mars ki innen! Én Istennek egy fia vagyok, Istennek megbízásából. Hagyd békén őket!” Az elmegy. Neked nincs bocsánatkérés az ördög felé, semmi közöd hozzá. Ne

szégyelljétek az Isten Igéjét, ne szégyelljétek a ti meghatalmazásotokat, ne szégyelljük, kik vagyunk.

188 Az egyedüli szégyen, ami én vagyok, hogy én egy Branham vagyok, ez az én földi születésem. Én szégyellem az én hibáimat.

189 De mint az Ő szolgája, én nem szégyellem! Nem szégyellem az Ő Igéjét. Akár felekezet, királyok, uralkodók, vagy bármi legyen is; csak készen állok egy válaszadásra, Isten hív arra.

190 Mózes felment a fáraó elé. Ő nem szégyellte megmondani neki, hogy nem fognak kompromisszumot kötni, és vesznek annyi napokat kint a pusztában.

Ő azt mondta, „Néhány asszony itt marad a gyerekekkel."

191 Azt mondta, „Mi mindannyian megyünk! Még egy körömnyit sem hagyunk hátra, mi visszük a mi jószágainkat és mindent." Ő nem volt szégyellős. Miért? Ő jött a megszabadításnak Világosságába.

192 Ez az oka, ha egy férfi vagy egy asszony beteg vagy bármi, ha egyszer bejön az Isten Jelenlétébe, és tudják, hogy Isten meggyógyította őket, ti beléptek a megszabadításnak Világosságába. Semmiről nem köttök kompromisszumot.

193 A megszabadítás az ő szívében volt, mert találkozott Istennel, Aki azt mondta, „Én vagyok Ábrahámnak Istene, Aki ígéretet adott Ábrahámnak. És az idő, a megváltásnak ideje, a megszabadításnak, kéznél van. Én elküldelek téged oda le, hogy hozd ki őket." Miért kell bocsánatot kérni arról?

194 A fáraó megölhette volna őt. Ő csak egy ember volt. Ő egy rabszolga volt. Ő megölhette volna őt. De ő nem szégyellte az Igét. Ő nem jött le és esett a térdeire, és könyörgött a fáraónak semmiért. Ő azt mondta, „Én jöttem, hogy vigyem őket."

Fáraó azt mondta, „Nos, te nem viheted őket!"

195 Ő azt mondta, „Rendben, akkor bolhák lesznek a földön, amíg te átgázolsz rajtuk." És az ami történt.

Azt mondta, „Ó, Mózes, vidd el őket!"

Ő azt mondta, „Rendben. Most megtérsz?"

Azt mondta, „Hát, ti mehettek ennyi napra a pusztába."

196 Ő azt mondta, „Akkor legyek fognak jönni." Ámen. Mondta, „Sötétség fog jönni." Az olyan sötétség volt, hogy nem láthattál egyik helyről a másikra.

197 És végül a halál jött. A fáraótól a szolgáig, halál volt a legidősebb gyermeknek a családban. Nem volt elnézés (bocsánat) senkinek. Ő Ábrahámnak egy fia volt, Isten

Szellemében született, meghatalmazást kapott Istentől, Istennek az Üzenete, hogy menjen le oda és vigye ki azt a népet.

198 Hát nem tudja Isten hívni ugyanazt a dolgot ebben az órában, hogy kivegyen a gyülekezetből egy Menyasszonyt? [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.”-Szerk.] Dániel nem volt, vagy…

199 Dávid, inkább, nem félt Saul előtt. Amikor mindenki félt Góliáttól ott kint, ő nem félt felmenni. És azt mondta, „A te szolgád…” Ez a kis pirospozsgás kinézetű pajtás azt mondta, „A te szolgád az ő atyja juhait legeltette, és jött egy medve és elvitt egyet azokból. Én üldöztem őt kint a pusztában, és megöltem, ezzel a parittyával. Jött egy oroszlán. „Ó, én (Istenem)!” Egy oroszlán jött, és vett egyet azokból, és kifutott a pusztába, és én leütöttem őt egy parittyával. Amikor ő felállt, én megöltem.” Ő azt mondta, „És az Isten…” Az a visszacsúszott király ott állt, azokkal a tutyi-mutyi katonákkal, akik azt állították, hogy a Menny Istenének szolgálnak, és hagyták, hogy a körülmetéletlen Filiszteus kiálljon oda, és kihívja az élő Istennek hadseregét. Azt mondta, „A te szolgád meg fogja ölni őt is. Mert az Isten, Aki kiszolgáltatta az oroszlánt és a medvét nekem, ki fogja szolgáltatni nekem ezt a körülmetéletlen Filiszteust is.” Ő nem dadogott, nem mondta, „talán megtörténik!” Azt mondta, „Az el lesz végezve!” Ő nem szégyellte.

200 Dániel, a király előtt, nem félt ellenszegülni az ő parancsának, hogy senki nem fog imádkozni, csak hozzá. Ő kinyitotta az ablakokat és felhúzta az ablakszárnyakat, és naponta háromszor imádkozott. Ő nem félt.

201 Sidrák, Misák, és Abednégó, nem féltek attól a tüzes kemencétől. Azt mondták, „A mi Istenünk képes megszabadítani minket. De ha Ő nem tenné, mi nem hajlunk le a te képednek.” Ők nem szégyellték azt. Nem, uram. Nem, uram. Ők biztosan nem szégyellték azt, mert ők tudták.

202 Sámson nem volt szégyellős a Filiszteusok előtt. Amikor ezren futottak fel hozzá, felvette egy öszvér állcsontját. És azok a sisakok, körülbelül négy centiméter vastag rézből. Ő ezret levert azokból, és még mindig az állkapocs csontot tartotta az ő kezében. Ő nem volt zavarban. Ő csak felvette, ami kéz alatt volt, és ment munkálkodni azzal. Ő tudta, hogy Isten Szelleme van rajta. Ő tudta, hogy egy Nazireusnak született. Ő tudta, hogy semmi sem zavarhatja őt. Ő Istennek egy szolgája volt. Mindaddig, amíg ő Isten akaratában volt, semmi nem állhatott az ő útjába, nem számít, hogy hány királyok, vagy Filiszteusok, vagy bármi más közeledik. Igaz.

203 János nem szégyellte az Isten Igéjét, amely jött hozzá a pusztában, és mondta neki, hogy menjen keresztelni vízzel. Ő nem szégyellte mondani, „Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit,” mert Isten Szelleme rajta volt. Ő nem volt szégyellős a papok előtt.

204 Ő nem szégyellte Isten Igéjét, amikor felment Heródeshez. Fülöp felesége Heródessel élt. Felment egyenesen a királynak szembe! Ez az öreg szakállas arcú ember kijött a pusztából, kijött oda, nem volt műveltsége vagy semmi más, és felment egyenesen Heródessel szembe, és azt mondta, „Az nem törvényes neked tartani őt!” Ő nem szégyellte Isten Igéjét. Biztos. Ő abszolút nem szégyellte Azt.

István, ő nem szégyellte Isten Igéjét.

205 Először a pünkösdi emberek ott fent Pünkösd Napján, amikor összegyűltek a felső teremben, a Szentszellem rájuk szállt, Isten ígérete által. Lukács 24:49 azt mondja:

> *…íme, Én elküldöm ti reátok az Én Atyámnak ígéretét: de várjatok… Jeruzsálem városában, amíg hatalmat (erőt) kaptok a magasból.*

206 És maga az ígéret, amit Isten Igéje ígért meg nekik, „Íme, Én elküldöm az Én Atyámnak ígéretét rátok, de várjatok ott; ne kapjatok több teológiát vagy oktatást, és így tovább, várjatok, amíg felruháztattok Erővel.” És amikor ez az Erő jött a Mennyből, mint egy kitörő (előtörő) hatalmas szél, ők nem szégyellték az Evangéliumot.

207 Péter felállt és azt mondta, „Térjetek meg mindnyájan. Ti emberek, gonosz kezeitekkel keresztre feszítettétek a Békességnek Fejedelmét, akit Isten feltámasztott a halálból. És mi tanúi vagyunk. Mert ez az, amit Jóel mondott, hogy meg fog történni az utolsó napokban, ’Kitöltöm az Én Szellememet minden testre.’” Ő nem szégyellte az Evangéliumot.

208 A kis István, amint említettem egy pár perccel ezelőtt, amikor ő átment oda, mint egy tornádó. Ő nem volt egy prédikátor. Csak egy diakónus volt, de ő tanúvallomást tett mindenütt a feltámadásról. Ő találkozott Istennel. És ez csak, mint…

209 Próbálták megállítani őt? Hát, az olyan volt, mintha egy égő házat próbálnánk kioltani egy szeles napon száraz időben. Miért, minden alkalommal, amikor a szél belefúj, egy másik helyen tör ki a tűz.

210 Kirángatták őt a Szanhedrin tanács elé. Fel tudjátok ismerni, mi az? Az olyan, mint az ökumenikus tanács. Minden vallás összegyűlik az ökumenikus tanács alatt. Mindazok összegyűltek a Szanhedrin tanács alatt. A farizeusok, a szadduceusok, a Heródes pártiak, bármik is voltak, be kellett jönniük abba a tanácsba. És hirtelen elragadták őt, nem csak egy szervezet, de a nagy tanács megragadta őt. „Mi meg fogjuk ijeszteni őt.”

211 Amikor odament azon a reggelen, a Biblia azt mondta, az ő arca olyannak látszott, mint egy Angyalé. Ő azt mondta, „Férfiak és testvérek, hadd beszéljek nektek. A mi atyáink Mezopotámiába laktak, mielőtt Háránba jöttek,” és így tovább. Ő ment tovább és mondta a Szentírásokat. Aztán, amikor ő mindent befejezett, a Szellem lejött rá, ő azt mondta, „Ti kemény-nyakú és körülmetéletlen szívű és fülűek, ti mindig ellenálltok a Szentszellemnek, mint a ti atyáitok tettek, úgy tesztek ti is.” Ő nem szégyellte az

Evangéliumot, nem szégyellte az Igét. Ő nem volt zavarba semmilyen Szanhedrin tanács előtt. Nem.

212 Pál azt mondta Agrippa előtt. Mint egy Zsidó, Gamáliel alatt tanult, ő egy nagy méltóság volt. De egy nap, úton Damaszkusz felé, ő jött a Jelenlétébe, kapcsolatba Istennel. Egy Angyal jött le a Mennyből, egy Tűzoszlop formájában, egy Világosság, ami leütötte őt a földre. Felemelkedett és azt mondta, „Uram, Ki vagy Te?”

És Ő azt mondta, „Én vagyok Jézus.”

213 Agrippa előtt állva újra megismételte a történetet. Azt mondta, „Én nem szégyellem Jézus Krisztus Evangéliumát, mert Ez Isten hatalma az üdvösségre, mindenkinek, aki hisz.” Feltétlenül.

214 Most barátaim, mi jövünk le az emberekkel, lefelé a korokon át, de nekünk elmúlt az idő.

215 De hadd mondjam ezt. Az ember, aki egyszer kapcsolatba került Istennel, Aki az Ige, és az Ige tisztán láthatóvá lett téve és megnyilvánult neki, ott nincs semmi szégyenkezés arról. Te nem vagy zavarba. Nem hoz engem zavarba azt mondani, én hiszem Istennek minden Igéjét. Nem hoz zavarba engem, amikor az Úr mondja, hogy mondjak bármit, te mész és mondod azt, és teszed azt; nem hoz engem zavarba mondani, hogy be vagyok töltve a Szentszellemmel; nem hoz engem zavarba azt mondani, hogy beszéltem más nyelveken; nem hoz engem zavarba azt mondani, hogy a mi Urunk mutatott nekem látomásokat; nem hoz engem zavarba azt mondani, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké.

216 „Amikor királyok és uralkodók elé visznek titeket az Én Nevemért, ne gondolkodjatok, mit fogtok mondani, mert megadatik nektek abban az órában. Nem ti vagytok, aki beszél, hanem az Én Atyám, Aki bennetek lakik. De bárki szégyell Engem és az Én Igémet ebben a nemzedékben, őt Én is szégyellni fogom az Én Atyám előtt és a szent Angyalok előtt.” Isten segítsen minket, hogy ne szégyelljük, de segítsen, hogy egy élő bizonyságok legyünk.

217 Minden ember az Ószövetségben, amikor azok a próféták jöttek, ők az élő Igévé váltak. Ők voltak az Ige. Jézus azt mondta, hogy azok isteneknek voltak nevezve, és azok voltak, mert az Istennek Igéje jött hozzájuk. Ők mondták, „Ez ÍGY SZÓL AZ ÚR.”

218 És Krisztusnak bármelyik tanítványa, aki kapcsolatba került Vele a megváltásban, és üdvösség jött az ő szívébe, ő egy birtokosa Istennek. És milyen fajta életet kellene nekünk élnünk, és hogyan kellene nekünk járni, és hogyan kellene nekünk beszélni, ha Isten képviseli (bemutatja) Magát a mi halandó testünkön keresztül? Ki szégyellhetné azt?

219 Ha arra kerülne a sor, hogy én rendőr volnék itt Jeffersonvillében, mennék lefelé az utcán teljes felhatalmazással, én nem szégyellném a várost. Én a városnak része lennék.

Én egy rendőr lennék, egy rész a városból, rendet tartani és igazgatni (irányítani). Ha egy ember átmegy egy piros lámpán, nem szégyellném megmondani neki, hogy rosszul csinálta, adnék neki egy büntetést. Az az én kötelességem, mert én fizetve vagyok a város által. Én a város által élek. Nekem felhatalmazásom van a várostól. Nem számít, ha ő részeg volt, vagy mi volt a probléma vele, fent ők (a város) mögöttem lennének. Én állok az én földemen, mert egy rendőr vagyok, és vagy-… el vagyok rendelve, vagy ide vagyok helyezve, és felhatalmazás van adva, hogy tegyem ezt. Neked kellene venned a törvényt és jogokat, és dolgokat, és utánanézni, hogy az el van végezve jól.

220 Akkor, ha én egy Keresztény vagyok és be vagyok telve a Szellemmel, hordozom Jézus Krisztus feltámadásának bizonyítékát, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké, ne engedj semmilyen ördögöt, hogy próbáljon körbe lökdösni téged, azt mondva, „Te ne csináld ezt és ne csináld azt.” Te csinálod Azt. Isten adta neked a…

221 Látjátok, nekünk nincs erőnk. Annak a rendőrnek nincs ereje megállítani egy autót. Az körülbelül… valamikor neki van három vagy négyszáz lóerős motorja, mit tehetne ő azzal? De ő kapott felhatalmazást.

222 És ez a Gyülekezet. Nekünk van felhatalmazásunk, a Jézus Krisztus feltámadása által, és az Ő megígért Igéje által, halleluja, „Azokat a dolgokat, amit Én teszek, ti is teszitek; többet fogtok tenni, mint ez, mert Én az Atyához megyek.”

223 Ne szégyelljétek Őt ebben a nemzedékben; bűnös, megzavarodott, az utolsó nemzedék, ami valaha is lesz a földön, ez a bűnös, házasságtörő, telve vannak minden rothadt sebekkel. Az összes, minden, ami tisztességes volt, tisztességtelen lett. A nemzeti politika erkölcstelen! A nemzetek felbomlanak.

224 Messze az afrikai dzsungelekben a vadászkirándulásokon, kellett vinniük nagy teljesítményű rádiókat, hogy hallgasság Elvis Presleyt, Pat Boonét, és azokat a srácokat, azzal a rock-and-roll-al és twist-tel. És a bennszülöttek próbálták nézni őket, hogy tesznek, rángatták a fejüket és így viselkedve, a bennszülöttek álltak és nézték őket. De látjátok, ők nem Amerikaiak, mint Pat Boone, és Elvis Presley, és Ricky Nelson, és azok a srácok. Ők nem Júdások abból a típusból, de ők… Látjátok, az egy szellem. És a szellem nemcsak Amerikában van, az elterjesztette magát a világ felett, hogy hozza őket az Armageddoni csatába. Ők úgy viselkednek, akár vannak… Akármelyik nemzetből jönnek, Afrika, India, bárhol is van, az vulgáris (alantas) és a dolog elterjedt az egész földön át, csak egy ember elkezdése által.

225 Így van az Evangélium és a Mindenható Isten Ereje, elterjedt körbe a világon! És az elkülönítés ideje most történik, amikor Isten hív egy Menyasszonyt, és az ördög hív egy gyülekezetet. Legyek én része a Menyasszonynak!

Imádkozzunk.

226 Drága Istenem, mi látjuk a kézírást a falon, Uram. Mi a vég időben vagyunk. Tudjuk, hogy nagy dolgok vannak előttünk, de mégis valahol, valahol itt kint ebben a felfordulásban, vannak még tisztességes emberek, akik Életre voltak elrendelve. Az lehetetlen lenne egy embernek vagy két embernek; de Istenem, mindannyian együtt, hadd terjesszük minden sarkon, amint tudjuk, azt a jó hírt, hogy Jézus jön, és lássátok, csak egy kis Kenyeret terjeszteni tovább, egy kis Igét. Bárhol vannak a Sasok, ők fogják követni a Táplálékot. Akár jön Az egy szalag által, vagy akár jön Az egy szó által, vagy egy bizonyság által, a Sasok követni fogják Azt az Ő központjába. Mert meg van írva, „Ahol a Tetem, oda fognak összegyűlni a Sasok." Drága Jézus, tudjuk, hogy Te jelképezed a Hasított Testet, amit mi eszünk. Te vagy az Ige, és az Ige hússá (testté) lett, és közöttünk lakozott. Imádkozunk, Istenem, hogy amint mi terjesszük az Igét, hogy az igazi Sasok megtalálják Azt.

227 Ne szégyenkezzünk, amikor az emberek előtt állunk, bűnös (erkölcstelen), közömbös emberek, vallásosak, akármi is legyen. Amint Pál mondta Timóteusnak:

> …Legyen sürgető szezonban, szezonon kívül; dorgálj, és feddj, és… minden hosszú tűréssel és tanítással.
>
> Mert eljön az idő, amikor nem fogják elviselni az egészséges tanítást; de az ő saját vágyaik szerint fognak… felhalmozni maguknak együtt tanítókat, mivel viszket a fülük;
>
> És el fognak fordulni… az igazságtól… mesékhez.

228 Istenem, mi abban a napban élünk. Te engedted, hogy elég hosszú ideig éljek, hogy lássam ezt megtörténni. Amint az pontosan itt fekszik ennek a gyülekezetnek sarokkövében ma, harminchárom évvel ezelőtt.

229 Istenem, áldj meg mindenkit itt. Ha van itt egy ember, Uram, aki nem áll készen találkozni Veled, hogy nem pontosan tudnak egyetérteni a Te Igéddel, és nem találkoztak Veled szemtől szembe, és tudják, hogy Te nem vagy csak egy valami féle cselekedet által, egy elfogadás, mint egy hitvallás, vagy valami, hanem találkozás az élő Istennel; és ha ők nem tették ezt, Uram, tehessék meg most azonnal.

230 Én hiszem Te nagyon közel vagy ebben az órában. Én nem tudom kik ők. Én nem tudom, hogy van-e még itt bárki, csak vezetést érzek, hogy imádkozzak Hozzád. Nem, hogy az emberek halljanak engem, mert az egy képmutató ceremónia lenne. Isten őrízzen. Én nem akarok egy képmutató lenni. De imádkozom a szívemben lévő őszinteséggel, Uram.

231 Bárki is, akivel Te beszéltél ezen a reggelen, legyenek alázatosak, ne szégyelljenek, de mélyen lent a szívükben fogadjanak be Téged most, jöjjenek ezen az estén és keresztelkedjenek meg a Jézus Krisztus Nevében, kövessenek minden Igét, minden Igét;

ha ők másként voltak megkeresztelve, vagy locsolva, öntözve. Emlékezzenek (mi tesszük, Uram), amint Te mondtad, „Bárki elvesz egy Szót abból a Könyvből, és hozzáad egy szót Ahhoz, az ő része el lesz véve az Élet Könyvéből.” Habár ő próbál jönni, teszi az ő nevét a könyvbe, az nem fog működni. Hadd legyünk őszinték és alázatosak.

232 Most ők a kezedben vannak, Uram. Cselekedj velük, amint jónak látod, mert ők a Tiéid. Isten Fiának, a Jézus Krisztusnak Nevében.

233 Most, mialatt fejünket meghajtottuk, akarom, hogy valóban komolyan gondoljátok most. Először is elnézést kérek, mert körülbelül tizenöt perccel késésben vagyok. Most mi dúdolni akarunk. És csak gondolkodjatok a szívetekben most, „Valóban találkoztam Istennel?” Csak gondolkodjatok igazán őszintén most. Mert talán nem lehet túl sok idő, amíg… Lehet ez az utolsó alkalom, amin mi találkozunk, mielőtt Ő Jön. Ez közel van, barátaim. Minden Szentírás, úgy néz ki, csak pontosan mindenfelé teljesült. És talán neked vagy nekem, ez lehet a mi utolsó esélyünk. Mi elmehetünk az éjszaka előtt.

Én megyek Vele, Vele minden úton.

Én hallhatom, „Te szégyellsz Engem és az Én Igémet?”

Én hallhatom az én Megváltóm…

234 Most csak képzeljétek el, hogy fekszetek a halálos ágyatokon. „Képesek vagytok hallani…” Akkor lehet túl késő, de nem éppen most.

„Vedd fel a kereszted, és,” lehet megmenekülni (feláldozni) most, „kövess Engem.”

Most a ti szívetekben válaszoljatok erre:

Én megyek Vele a kerten át,

Én megyek Vele a kerten át,

Én megyek Vele a kerten át,

Én megyek Vele, Vele minden…

235 Most a mi fejeink meghajtva, csak emeljük fel a kezünket és mondjuk:

Én megyek Vele az ítéleten át,

Most van, amin haladunk tovább egyenesen, Ő ítél minket.

Én megyek…

Uram, Te bűnösnek találsz engem? Akkor bocsáss meg nekem.

…az ítéleten át,

Milyennek ítélsz engemet ezen a reggelen, Uram?

…Vele át az ítélet-…

Próbálj meg engem, Uram, lássam, ha van bármi tisztátalan dolog bennem.

…Vele, Vele minden úton.

236 Atyám, köszönjük Neked ma reggel mindezeket a kezeket. Nem láttam egyetlen személyt, csak őket, amelyek felemelték a kezüket. Köszönöm Neked, Uram. Én bízom Benned, nem tette bármelyik, Uram. Senki, aki nem emelte az ő kezét fel, ő valóban átment az ítéleten. Ítélj meg bennünket, Uram. És ha bármi rossz van bennünk, bocsáss meg azért nekünk, Atyánk. Add nekünk a Te irgalmadat, mert mi nem akarunk találkozni Veled az ítéletben, amikor az irgalmad nincs jelen. Így az irgalom jelen van most, ezért imádkozunk, Istenem, hogy Te ítélj meg minket, és bocsásd meg a mi bűneinket, a Te Igéd és ígéreted szerint. És hadd éljünk Neked, életünknek minden napján, ne szégyelljük az Evangéliumot.

237 Most, Atyám, ha ez a Te akaratod, mi elkezdünk most sorozatban három vasárnapot, összejövetelnek. Készítsd el a mi szívünket arra, Uram. Készíts el engem, ó, Istenem. Én vagyok az egyik, akinek oly nagyon szükségem van Rád. Imádkozom, hogy vezess és irányíts engemet a dolgokban, amit kell tennem és mondanom, ezekben a közelgő napokban.

238 Vezesd és irányítsd a mi drága Neville testvérünket, aki a Te bátor szolgád, Uram; és Mann testvért is, és a gyülekezetnek diakónusait, és a gondnokokat, és minden személyt, akik összegyűlnek itt.

239 Készíts fel minket, Uram, hogy egy valódi Keresztény módon képesek legyünk bűnösöket hozni Neked, és hogy a gyülekezeti tagokat elhozzuk Isten megismerésére, akiről mi tudjuk, hogy mi személyesen találkoztunk, hadd legyen Ő a mi Istenünk, szintén. Most, Atyám, ezt mi nem tehetjük meg, mi nem tudjuk őket eljuttatni abba. De Te, Szentszellem, mozdulj az emberekre, a gyülekezeteknek a tagjaira.

240 És amint a kis átélés volt nekem Vele az egyik reggel, „Menj, hozz az Én Fiamnak egy Menyasszonyt. Vedd Azt az emberek közül, a gyülekezetek közül. Húzd ki azt a Menyasszonyt.” Hadd imádkozzam most, Uram. Te küld el a Rebekát; én próbálok Eliézer lenni. Segíts engem, egy hűséges szolgának lenni. És a Mennynek Istene elküldi az Ő Angyalát előttem, előttünk, hogy mi összegyűjtsük a dolgokat együtt, és kiválasszuk a Menyasszonyt, akit Ő kiválasztott. Kérjük ezt a Jézus Nevében. Ámen.

241 Most én sajnálom, hogy egy kicsit későig tartottalak titeket. Ez huszonöt (perccel) később. Itt kellett volna lennem huszonöt perccel ezelőtt. De most szeretnétek azt az öreg éneket, „Vidd a Jézus Nevét magaddal?” [A gyülekezet azt mondja, „Ámen.”-Szerk.] Nem szép az? Én éneklem ezt körülbelül harminchárom éve, ami egy elbocsájtó ének.

Vízkeresztség, „A Jordán viharos partján állok.” És gondolom ez olyan szép, „Csak vidd Azt mindenfelé, ahová elméssz!”

Drága Név, Ó, mily édes!

Reménye… (Most fogjatok kezet valakivel.)

Drága Név, drága Név, Ó mily édes!

A föld reménye és a Menny öröme.

242 Emlékezzetek a ma esti szolgálat, hétharminckor, hét harminckor, ma este. Most énekeljük ezt az egy verset, látjátok.

Vidd a Jézus Nevét magaddal,

Mint egy pajzsot minden csapdából;

Amikor a kísértések körülötted… (Mit csinálsz akkor?)

Csak leheld (suttogd) az a szent Nevet imában.

Drága Név, drága Név, Ó mily édes!

A föld reménye és a Menny öröme;

Drága Név, drága Név, Ó mily édes!

A föld reménye és a Menny öröme.

243 Van-e ott bárki, aki jönne megkeresztelkedni ez után a szolgálat után? Ha igen, emelje fel a kezét. Valaki jönne megkeresztelkedni? Ketten, rendben, legyenek megkeresztelve közvetlenül ez után a szolgálat után. Ha a többiek közül bárki, aki akar megkeresztelkedni, nekünk lesz keresztelő szolgálat mindenkinek ezen szolgálat. Az egyetlen dolog, amit tennetek kell, hogy kérjétek. Mi készen állunk megkeresztelni téged. Ez a mi kötelességünk, hogy megkereszteljünk titeket a mi Urunk Jézus Krisztus Nevében. Ez a mi kötelességünk, hogy tegyük ezt. És mi örömmel fogjuk ezt tenni bármikor. Ti, akiket keresztelni kell, menjetek a terembe, közvetlenül a szolgálat után, és mi megyünk egyenesen előre a vízkeresztséggel. Bárki követni akarja őket, biztosak lehettek abban, hogy mi itt vagyunk… ha te megtértél a te bűneidből és elfogadtad Jézust, mint a te Megváltódat.

244 Te egy Keresztény vagy évek óta, és soha nem láttad a Világosságot, és a megszabadításnak Világossága jön most. Egy asszony, egy Menyasszony, akinek muszáj venni a Nevet! Jézus azt mondta, „Az Én Atyám Nevében jöttem, és ti nem fogadtatok Engem. De fog jönni ott egy a saját nevében, és ti elfogadjátok őt,” ami a ti felekezetetek.

245 Minden fiú az apja nevében jön. Én jöttem az én apám nevében. Ti férfiak jöttetek a ti apátok nevében.

246 És mi volt az Ő Neve, mi volt az Atya Neve? Jézus! Ő, „jöttem az Én Atyám Nevében, ti nem fogadtatok Engem.” Most az Ő Menyasszonyának az Ő Neve lesz, természetesen.

247 Én elvettem egy asszonyt Broy névvel, és ő egy Branham lett.

248 Ő jön egy Menyasszonyért, legyél biztos és emlékezzél rá, amikor a medencébe jössz.

Hajtsuk meg a fejünket most.

249 És Vayle testvér itt nem idegen számunkra. Ő egy nagyon drága testvér, sok összejövetelen velem volt, ő és az ő felesége. És ő az írója ezeknek a prédikációknak is és dolgoknak, amik könyvformába kerülnek. Vayle testvér, elbocsátanál minket imádságban, miközben meghajtjuk a mi fejünket. [Vayle testvér imádkozik-Szerk.]

***

Afrika

Ez életemnek egyik legértékesebb pillanata. Tizenöt évet vártam erre az időre. A szívem vágyott újra látni titeket, amióta csak elhagytalak titeket. Nagyon imádkoztam, hogy visszajöjjek. És néhány héttel ezelőtt nagy várakozás alatt voltam, hittem, hogy eljöhetek és lehet egy összejövetel. De amikor megkaptam a vízumot, „korlátozott,” majdnem egy szívrohamom volt. Olyan rosszul akartam lenni!

De még mindig hiszem, hogy Istenen keresztül én újra fogok szolgálni az Úr Jézus Nevében az Afrikai nép között. Isten megígérte, hogy megadja a mi szívünk vágyát, és ez szívemnek egyik vágya.

Én emlékszem itt Johannesburgban a nagy összejövetelekre. Emlékszek a fiúra rövid lábszárral, normális lett hosszú idő után újra. És a hölgy, aki a kislánnyal volt, meggyógyult egy hátbetegségből, és az ő anyja elájult és visszaesett a gyermekágyba.

[A tolmács angolul beszél, „Branham testvér, ez a feleségem unokatestvére volt.”-Szerk.] A feleséged… Ó!

Ott olyan sok nagy dolgok vannak! Nem kétséges, hogy sokan azok közül az emberek közül, akik részt vettek ezeken a találkozókon, most az Úrral vannak. Azóta én is öreg

lettem. Nem lesz túl hosszú, amíg az én időm felszáll, akkor mi örökké együtt leszünk, semmi vízum.

Úgy érzem, hozom az Üzenetet. De a Szentírásban az van írva, „Adjátok a dolgokat a császárnak, ami a császáré, és a dolgokat Istennek, ami Istené.”

Néhány perc múlva várlak itt titeket találkozni, megrázni a ti kezeteket, és újra közösségben lenni együtt. Én nagyra becsülöm mindezeket a kitűnő embereket.

Bárcsak minden testvérem Afrikában itt lenne ma, minden felekezetből, hogy csak összejöhetnénk és beszélhetnénk egész este. És szeretném hallani, amit az Úr tett itt értetek. Szeretném elmondani, hogy mit tett Ő velünk a tengeren túl. Talán Ő megengedi azt egy nap. Addig a napig én imádkozni fogok értetek és ti imádkozzatok értem. Isten áldjon titeket.

[William Marrion Branham testvér kifejezi azon szándékát (vágyát), hogy vigye az Üzenetet Afrikába, ebben a közleményben 1965. május 27-én csütörtök este Johannesburgban egy házon kívül, Dél-Afrikában, amit egy tolmács fordított afrikans nyelvre. Ő beszélt erről az Afrikai útról az ő következő Üzenetében, Szégyell, 1965. július 11-Szerk.]